

Revistă lunară de informații și inspirație pentru așteptătorii revenirii Domnului Hristos

iulie 2013

Curierul Adventist

ȘCOALA BISERICII

și **biserica – școală** pentru misiune

8

3 Editorial

Virgiliu Peicu

Școala

4 Info Curier

- Biserica din România
- Biserica mondială
- Anunțuri
- Calendarul evenimentelor din luna august

8 Principal

Emanuel Sălăgean

Școala bisericii și biserica – școală pentru misiune

11 Să ne cunoaștem familia adventistă

- Maranatha Brașov
- Suedia

20

12 Institutul Teologic Adventist

Institutul Teologic Adventist – INSTRUIEȘTE MINTEA

14 Institutul Teologic Adventist

Institutul Teologic Adventist – TRANSMITE VALORI ȘI AFIRMĂ CREDINȚA

16 Institutul Teologic Adventist

Întrebări frecvente despre Institutul Teologic Adventist

18 Istorie biblică

Traian Aldea
Ierusalimul israelit

24

20 Dosar biblic

Florin Lăiu

Șontâc de ambele picioare (!)

22 Adventist World

Ángel Manuel Rodríguez

Spune Biblia ceva despre OZN-uri?

23 Poezia speranței

Ion Buciuman

Permanența Psalmilor

24 Istorie contemporană

Gheorghe Modoran

Relațiile internaționale ale Bisericii Adventiste în primul deceniu al României comuniste

31

26 Jurnal de misiune

Elena Florea

Nu am ales colportajul, ci am ales să merg acolo unde îmi arată Dumnezeu

28 Profeție biblică

Laurențiu Moș

Cele șapte trâmbițe

30 Pagina copiilor

Alina Chirileanu

Al cui fiu era?
Cum i se mai spune?

31 De la inimă la inimă

Ellen White

Nu este timp de pierdut

Foto copertă: Emanuela Jalbă

Anul XC, iulie 2013. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Iacob Pop; Redactor-șef Virgiliu Peicu; Redactor Iosif Diaconu; Consultanți: Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Georgel Pirlitu, Ernest Szász, Ștefan Tomoiagă; Colaboratori speciali: Romică Sirbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu; Redactor-corector Livia Ciobanu-Mihai; Corector Elena Buciuman; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență Curierul Adventist, str. Erou lăncu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Fast Print, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

Școala

Cu mai mulți ani în urmă, locuiam într-un oraș mai mare și, de obicei, duminica mai treceam pe la mama, care locuia la țară. La plecare, îmi umplea portbagajul mașinii cu alimente. Într-o ocazie, când tocmai căram bagajele în apartament, am fost întâmpinat în fața scării de la intrare de un grup de copii. O fetiță isteță s-a oprit în fața mea, întrebându-mă:

– Ce ai în sticla aceea?

Aveam într-o mână o sticlă cu lapte de vacă.

– Lapte, i-am răspuns.

– De unde?

– De la vacă.

Fetița a pufnit în râs și a făcut haz.

– De ce râzi? am întrebat-o.

– Râd de tine, pentru că zici că ai laptele de la vacă...

– Daa, dar tu cine crezi că face laptele?

Mirată de întrebarea mea, fetița răspunse cu dezinvoltură:

– Alimentara, cine altcineva să-l facă, tu nu știi?

Sigur, am început și eu să mă amuz. Un puști mai mare, vrând să facă pe mediatorul între noi, a intervenit:

– Domnu', lăsați-o că nu s-a dus încă la școală să vadă cum stă treaba! Când s-o duce la școală, o să vadă cum e viața!

Poate că această întâmplare ni se pare banală, dar ea ne spune că, pentru om, școala este o condiție de existență echilibrată. Începem cu școala instinctelor programate, care-l ajută pe bebeluș să supraviețuiască în pântecul mamei, apoi când intră în lumea noastră, începe școala mamei, apoi școala familiei întregi, urmează școala celor șapte ani de acasă, după care vine școala generală, cursurile liceale, apoi cele superioare și astfel omul intră în marile biblioteci ale culturii umane și ale existenței universale. Și așa cum se spune, cât trăiește omul tot învață. Unii pedagogi spun că școala este produsul istoriei. Alții spun că e produsul necesității logice sau al descoperirii științifice. Biblia ne spune altceva. În raportul biblic despre facerea femeii, din Geneza 2:19, se vorbește despre primul act de învățare, prima școală: „Domnul Dumnezeu a făcut din pământ toate fiarele câmpului și toate păsările cerului și le-a adus la om, ca să vadă cum are să le numeas-

că, și orice nume pe care-l dădea omul fiecărei viețuitoare, acela-i era numele.”

Omul însoțit, cred că de îngeri, a început să cerceteze materialul didactic adus de Dumnezeu, să-și formeze vocabularul, să cunoască detaliile, să le compare cu necesitățile sale, să deosebească virtuțile și să pună nume. Să ajungi să pui nume cuiva, în sensul edenic, trebuie ca mai întâi să treci prin școală. Dumnezeu mai întâi l-a trecut pe Adam prin școală, l-a maturizat prin cunoaștere, apoi l-a făcut să întâlnească o femeie, pe Eva. A urmat căsătoria și, odată intrați în școala din Sabat, primii oameni au început să fie instruiți în școala familiei, ca părinți.

Unii dintre noi nu leagă problema mântuirii de școală, și eu cred că ei greșesc, deoarece această chestiune este strâns legată de cunoaștere. Religia Bibliei este o religie a cărții, a cunoașterii de Dumnezeu și a creației Sale. Prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Planului de Mântuire dobândim secretele vieții veșnice.

În Osea 4:6, Dumnezeu mustră preoțimea a cărei misiune era instruirea poporului: „Poporul Meu pierde din lipsă de cunoștință. Fiindcă ai lepădat cunoștința și Eu te voi lepăda și nu-Mi vei mai fi preot.”

Iar Isus, în rugăciunea Sa pentru unitate, spune: „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu” (Ioan 17:3).

În timpul revoltei boxerilor din China, preoții budiști au pornit represaliile împotriva misiunilor creștine și în special împotriva școlilor. Când au ajuns la una dintre ele, i-au ucis pe europeni, iar pe elevii băștinași i-au pus să se lepede de statutul de elevi misionari și de Isus. Însă aceștia au refuzat oferta, arătând că, în școala în care Isus este Cel studiat, ei au găsit singura rațiune de a trăi. Așa că, au spus ei, „nu putem părăsi școala, căci aceasta înseamnă sinucidere. Preferăm să murim, căci asta înseamnă că trecem, prin moarte, la viață”. Și au murit, dar exemplul lor a rămas pentru mine și pentru tine. „Căci în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul” (Ieremia 9:24 u.p.). ■

Virgiliu Peicu este redactor-șef la Curierul Adventist.

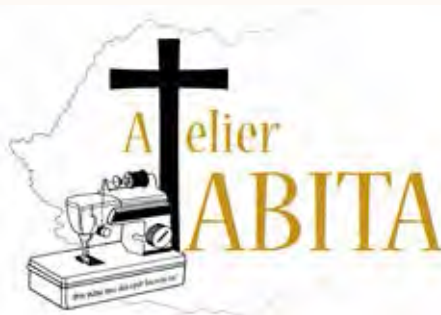

■ BISERICA DIN ROMÂNIA

Atelierul TABITA, din Constanța, este la dispoziția ta gratuit.

Atelierul de croitorie TABITA, din Constanța, își propune să vină în întâmpinarea nevoilor sociale ale diferitelor categorii de persoane defavorizate prin articolele pe care le confecționează. Aici lucrează ca voluntari aproximativ 15 persoane. Specificăm faptul că toți voluntarii de aici nu sunt remunerați în niciun fel, singura satisfacție fiind închinarea la Dumnezeu prin slujirea semenilor. De asemenea, toate contribuțiile donatorilor sunt reinvestite în realizarea bunurilor pentru beneficiari.

În urma acțiunii misionare desfășurate până acum, putem să menționăm peste 43 de proiecte finalizate pentru 15 fundații și asociații din România,

concretizate prin mai bine de 3 200 de articole de croitorie. Pentru lucrul acesta putem să-I mulțumim în primul rând lui Dumnezeu și apoi celor ce au susținut, prin diferite mijloace, aceste proiecte sociale.

Dacă inima ta rezonază cu aceste proiecte și cu nevoile acestor oameni, (1) poți participa și tu ca voluntar în Atelierul TABITA, (2) poți oferi materiale textile, consumabile și mașini de cusut sau (3) poți susține financiar Atelierul TABITA prin donații. Pentru detalii, puteți suna la unul dintre următoarele numere: +40 (727)249491 (Luminița Pantilie), +40 (724)672905 (Georgeta Bălan) sau +40 (752)265265 (Magdalena Mărcine).

Dacă știi persoane cu diverse nevoi sociale aflate în dificultate, nu ezita să ne contactezi. Te așteptăm, căci pentru tine suntem aici!

Advenștii spun NU violenței împotriva femeilor (ENDITNOW)

Violența împotriva femeilor este o problemă globală, de proporții pandemice, indiferent de statutul economic, credință sau zonă geografică. Aceasta reprezintă, probabil, cea mai extinsă violare a drepturilor omului, devastând multe vieți, fragmentând societatea și împiedicând dezvoltarea. Aceasta ia forme diverse: violență domestică, abuz sexual asupra fetelor la școală, hărțuire sexuală la serviciu, viol etc.

Națiunile Unite estimează că, la nivel global, cel puțin una din trei femei experimentează violența fizică și/sau

sexuală pe parcursul vieții. În dreptul femeilor cu vârsta cuprinsă între 15 și 44 de ani, actele de violență cauzează mai multe decese și dizabilități decât cancerul, malaria, accidentele rutiere și războaiele, toate la un loc.

Atunci când violența sau abuzul sunt tolerate în interiorul bisericii, acestea reprezintă o ofensă împotriva lui Hristos. Este o povară prea grea pentru ca femeile s-o poarte.

ENDITNOW este o campanie mondială de sensibilizare pentru a pune capăt violenței împotriva femeilor

și a fetelor din întreaga lume. Are scopul de a-i mobiliza pe advenști și alte grupuri comunitare pentru a rezolva această problemă.

Advenștii de Ziua a Șaptea afirmă demnitatea și valoarea fiecărei ființe umane și discreditează orice formă de abuz: abuzul de putere, abuzul asupra femeilor, bărbaților și copiilor, abuzul sexual și mutilarea genitală, abuzul psihologic, religios etc.

Mai multe detalii pe site-urile:
www.enditnow.org, www.ifaces.me/ro,
<http://www.thesevencampaign.com/>.

Voluntarii ADRA România și ASVSU din București încheie încă un an de cursuri de instruire în domeniul acordării primului ajutor

Duminică, 9 iunie 2013, Agenția Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere și Ajutor (ADRA) România în parteneriat cu Asociația Salvatorilor Voluntari pentru Situații de Urgență (ASVSU) au încheiat cu succes cursurile pentru încă un an școlar de pregătire teoretică și practică în domeniul acordării primului ajutor în situații de urgență.

„În acest an au fost înființate și pregătite primele grupe de voluntari pentru acordarea primului ajutor psihologic, echipe care vor acționa atât pentru victime și aparținători, cât și pentru salvatori. Cei aproape 100 de finaliști voluntari ai acestui an de pregătire 2012/2013 au în față examenul de Radiocomunicații de Urgență–Radio-

amatorism ce se va desfășura pe data de 10 iulie 2013, împreună cu Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM), după care se vor pregăti pentru examenul de sfârșit de an”, a declarat dl Vasile Grososiu, președintele ASVSU.

„Suntem bucuroși să observăm că o parte din ce și-au propus în urmă cu

trei ani cele două organizații partenere, ADRA România și ASVSU, se materializează, și anume instruirea celor care și-au manifestat dorința de a fi învățați să acorde primul ajutor celor aflați în nevoie. Sperăm ca toți participanții la aceste cursuri să promoveze examenele finale, iar numărul celor care se vor implica în acest domeniu să fie mereu în creștere”, a spus Sorin Goleanu, directorul ADRA România.

ADRA România, în colaborare cu ASVSU, a demarat acest proiect de pregătire a salvatorilor voluntari pentru a suplimenta numărul echipelor de intervenție în caz de dezastru, deoarece, în prezent, numărul voluntarilor specializați în acordarea primului ajutor și a intervenției în caz de dezastru este relativ redus și s-ar putea dovedi insuficient în cazul unui dezastru major.

Palatul Parlamentului – gazda lansării cărții *Jurnalul Libertății de Conștiință*

„Este necesar un dialog deschis și transparent al statului cu toți actorii vieții religioase în dezvoltarea binelui comun. Prin urmare, diversitatea religioasă apare ca o resursă în dezvoltarea societății. Gestionarea diversității religioase și culturale înseamnă recunoașterea contribuției acestei diversități la viața socială. Ignorarea sa ar lipsi societatea de resurse utile pentru dezvoltare și pentru democrație”, a declarat domnul Titus Corlățean, ministrul de externe al României, în deschiderea sesiunii de cercetări științifice „Libertatea religioasă, de la particular la general. O abordare în contextul mondializării”, organizată la Parlamentul României.

Declarația a avut loc în contextul unor dezbateri mai largi la care au participat personalități marcante din lumea academică națională și internațională.

A fost apreciată, de asemenea, lansarea volumului *Jurnalul Libertății de Conștiință*, prima încercare autohtonă de o asemenea anvergură de a oferi spațiu și atenție subiectului libertății religioase și de conștiință din per-

spectivă diverse, fiind o lucrare esențială pentru domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului în spațiul academic românesc. La această lucrare consistentă, de peste 700 de pagini, și-au adus contribuția aproximativ 50 de personalități românești și străine din diverse domenii.

Domnul Daniel Barbu, ministrul Culturii, a atras atenția la viitorul nu foarte îndepărtat: „Prevăd că vom asista în timpul vieții noastre la un soi de competiție sau chiar de confruntări între diverse sfere de drepturi. Din acest moment, prevăd chiar o intruziune a statului în viața bisericii.”

De asemenea, domnul deputat Nicolae Păun, președintele Comisiei

pentru drepturile omului, culte și probleme ale minorităților naționale, a intervenit pentru a declara că „respectarea drepturilor, în special a libertății religioase, este cea mai mare provocare a lumii moderne”.

Senatorul Mihai Răzvan Ungureanu a declarat că „sistemul educațional nu a făcut pașii necesari în vederea creării unei culturi a diferenței, soluția fiind articularea discursului public cu sprijinul tuturor actorilor sociali vizați. Ceea ce nu înțeleg oamenii politici este că, în dialogul interreligios, recunoașterea libertății celui alt contează uneori mai mult decât o bucată de pâine așezată pe masă”.

Acest eveniment a adus o contribuție însemnată la dezvoltarea imaginii pozitive a României, prin înaltul nivel academic al sesiunii științifice, dar și prin preocuparea personalităților din lumea academică pentru subiectul drepturilor omului, în general, și al libertății religioase și de conștiință, în special.

*Preluare din Info Adventist
nr. 637, din 21 iunie 2013*

„Cunoscându-ne identitatea, redescoperim misiunea” – Convenția grupurilor etnice adventiste

Un procentaj de 15% din credincioșii Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România aparțin celor 18 grupuri etnice prezente la noi în țară, cei mai mulți fiind maghiari, romi și ucraineni.

Atât la nivelul conducerii naționale – Uniunea de Conferințe –, cât și la nivel regional, în conferințe, funcționează Departamentul Grupuri Etnice. Având în vedere dezvoltarea

spirituală și misionară a bisericii pe teritoriul României, acesta promovează multiculturalismul.

Departamentul Grupuri Etnice al Bisericii Adventiste din România, con-

dus de pastorul Szász Ernest, a organizat în zilele de 16 și 17 iunie 2013, la Stupini, prima convenție cu privire la modul de abordare creștină a grupurilor etnice din biserică și din societate cu titlul: „Cunoscându-ne identitatea, redescoperim misiunea”.

Cele șapte seminare au fost prezentate de invitați din străinătate, printre

care s-au numărat Ernest Castillo, vicepreședinte pentru grupuri etnice al Diviziunii America de Nord, și Samuel Neves, pastor în biserica „Wimbledon Internațional”, din Anglia, și cercetător în cadrul Bisericii Adventiste. Aceștia au vorbit despre împlinirea textului din Matei 24:14 din punct de vedere al diversității, au subliniat importanța

comunicării interculturale și au oferit sfaturi practice izvorâte din experiența proprie.

Cei 30 de participanți, conducători, pastori și laici, sosiți din cinci conferințe, au manifestat interes și au fost binecuvântați prin seminarele prezentate.

Preluare din Info Adventist nr. 637, din 21 iunie 2013

■ BISERICA MONDIALĂ

Un studiu la care au participat 70 000 de adventiști demonstrează avantajele stilului de viață vegetarian

Un studiu publicat luni, 3 iunie, în *JAMA Internal Medicine*, un jurnal al Asociației Americane de Medicină, arată că în rândul vegetarianilor au avut loc cu 12% mai puține decese în timpul celor șase ani în care s-a desfășurat studiul.

Studiul, finanțat de Institutul Național de Sănătate al Statelor Unite, a fost realizat de cercetători din cadrul Universității Loma Linda, o instituție adventistă din sudul Californiei. Cercetătorii au urmărit progresul a 73 308 de credincioși adventiști care urmează în diferite grade sfaturile bisericii cu privire la o dietă bazată pe vegetale.

„Rezultatele confirmă beneficiile pentru sănătate ale unei diete vegetariene”, a declarat conducătorul studiului, dr. Michael Orlich, pentru Bloomberg News.

Orlich, directorul programului de rezidențiat în domeniul medicinei preventive în cadrul Centrului Medical al Universității Loma Linda, a mai spus că studiul a fost realizat prin studierea persoanelor cu rate scăzute de folosire a alcoolului și tutunului.

Cercetătorii au subliniat faptul că beneficiile pentru sănătate sunt mult mai evidente la bărbați. Nu este clar de ce femeile au fost mai puțin afectate de

o dietă vegetariană. Cercetările viitoare vor examina reacțiile la anumite alimente în funcție de sex.

Dr. Kathleen Kuntaraf, director asociat al Departamentului Sănătate din cadrul Bisericii Adventiste Mondiale, a spus că o dietă vegetariană face parte dintr-o viață holistică, sănătoasă. „Din ce în ce mai mulți oameni recunosc faptul că principiile noastre din urmă cu 150 de ani sunt cu adevărat științifice”, a spus ea.

Preluare din Info Adventist nr. 635, din 7 iunie 2013

În Jamaica, un adventist cu deficiențe de vedere a fost numit președinte al Senatului.

Floyd Morris, un adventist din Jamaica, a făcut istorie săptămâna trecută în Parlamentul statului, devenind prima persoană cu deficiențe de vedere numită președinte al Senatului. În vârstă de 44 de ani, fratele Morris este bine cunoscut în țara din Insulele Caraibe pentru susținerea drepturilor comunității persoanelor cu dizabilități.

În discursul său din cadrul ceremoniei de depunere a jurământului, din 17 mai, Morris a citat Mica 6:8, textul de memorat din cadrul studiului Școlii de Sabat din săptămâna anterioară: „Ți s-a arătat, omule, ce este bine și ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeuul tău?”

În cadrul unui interviu, Morris a spus că numirea sa a fost o dovadă a credincioșiei lui Dumnezeu, în ciuda anilor de incertitudine cu privire la direcția vieții sale. „Mi s-a dovedit încă o dată faptul că Dumnezeuul meu este real”, a spus el.

Prim-ministrul statului Jamaica, Portia Simpson-Miller, a declarat în cadrul unui interviu că a „admirat întotdeauna etica, disciplina și conduita bazată pe principii a senatorului Morris”. „Cred că Senatul va avea de câștigat sub conducerea lui și nu mă îndoiesc că va continua să inspire multe persoane din Jamaica, precum și din lume”, a spus Simpson-Miller.

Morris a început să își piardă vederea la vârsta de 17 ani, din cauza unui glaucom, orbind șase ani mai târziu.

Everett Brown, președintele Bisericii Adventiste din Jamaica, a spus că cei peste 270 000 de adventiști din țară sunt pe drept cuvânt mândri de numirea lui Morris. „În ciuda dizabilității

sale, senatorul Morris și-a demonstrat întotdeauna credința în Dumnezeu și puternica voință de a reuși, în ciuda probabilităților”, a spus Brown.

Aproximativ 10% din populația Jamaicai este adventistă, iar credincioșii dețin poziții proeminente atât în instituțiile statului, cât și în afaceri.

Sir Patrick Allen, guvernatorul general al țării, este, de asemenea, adventist.

Preluare din Info Adventist nr. 634, din 31 mai 2013

■ ANUNȚURI

Schimbări semnificative în calendarul zilelor speciale din anul 2013

Pentru o planificare mai bună a evenimentelor din anul 2013, Comitetul executiv al Uniunii de Conferințe a operat următoarele modificări:

1) Săptămâna de Rugăciune va avea loc între 23-30 noiembrie. Această deplasare este motivată de faptul că, în perioada 6-16 decembrie, evanghelis-

tul Doug Batchelor va susține o serie de prezentări, la care va fi invitată să participe întreaga biserică.

2) Ziua Administrării Creștine a Vieții: programele dedicate acestui departament se vor desfășura în Sabatul din 26 octombrie.

3) Ziua Spiritului Profetic: Sabatul din 7 decembrie va fi dedicat activității profetice a lui Ellen White.

Revista *Curierul Adventist* va reveni cu detalii și informații despre aceste modificări în numerele viitoare.

Întâlnire pentru cei singuri

În zilele de 16 și 17 august, la Institutul Teologic Adventist de la Cernica, va avea loc întâlnirea anuală organizată de Asociația Rebeca.

Asociația Rebeca are ca activitate slujirea membrilor adventiști care sunt

singuri (necăsătoriți, divorțați sau văduvi).

Scopul acestei întâlniri este de a le oferi celor singuri un cadru deosebit pentru părtășie, rugăciune, cântec și cunoaștere. În această ocazie, se pot le-

ga prietenii frumoase, care pot duce și la eventuale căsătorii.

Cost cazare: 35 lei/zi. Nu se oferă masă. **Persoană de contact:** Daniel Duță, telefon: 0740.11.51.66; e-mail: daniel.duta@institutadventist.ro.

■ CALENDARUL EVENIMENTELOR DIN LUNA AUGUST*

Data	Eveniment	Loc	Invitat/responsabil
30 iulie – 4 august	Congresul European al Tinerilor Adventiști	Novi Sad, Serbia	P. Tompkins , TED S. Sigg , EUD
14-18 august	Camporeea Națională a Exploratorilor	Conferința Oltenia	Robert Holbrook , pastor
19-25 august	Tabără de limba engleză	Tineret Muntenia, Moieciu	Livia Manea , Conferința Muntenia
25-31 august	Tabără tineret	Tineret Muntenia, Moieciu	Gabriel Iarca , Conferința Muntenia

*Anumite date și evenimente se pot modifica în timp.

■ LA ODIHNĂ

Paraschiva Georgescu

În ziua de 11 martie 2013, a încetat din viață decana de vârstă a comunității Petru Rareș din Câmpina (PH). Pa-

raschiva Georgescu s-a născut în localitatea Isaccea (TL) pe data de 6 septembrie 1922. La vârsta de 20 de ani s-a căsătorit cu Ioan Georgescu, iar căminul lor a fost binecuvântat cu patru copii.

După ce, împreună cu soțul, a primit solia pentru acest timp și s-a alătu-

rat Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea prin botez, Paraschiva Georgescu s-a implicat activ și cu dăruire în slujirea Domnului. A fost nelipsită de la casa Domnului până la bătrânețe. A închis ochii având deplină speranță că în ziua glorioasă a învierii va auzi glasul Mântuitorului care o va chema la viață.

Școala bisericii și biserica – școală pentru misiune

Două instituții, aceeași misiune

Școala bisericii și biserica – școală pentru misiune cred că ar trebui să exprime cel mai bine atât viziunea părinților și a cadrelor didactice din învățământul adventist, cât și pe cea a pastorilor sau a reprezentanților bisericii despre raportul dintre biserică și educația adventistă. Dacă ar fi să facem o prezentare a acestui raport din perspectiva instituțională a timpului în care trăim și a *originilor* (cine a fost mai întâi – școala sau biserica), descrierea ar fi foarte complexă. Dar, dacă avem în vedere scopul și misiunea pentru care există Biserica Adventistă și instituțiile de educație ale bisericii, expunerea poate fi simplă. Astfel, din perspectiva misiunii, biserica și școala au același obiectiv – vestirea Evangheliei pentru salvarea omului păcătos. Eficiența este direct proporțională cu dedicarea față de obiectivul comun și principiul biblic al unității în diversitate.

Diferențele sunt de natură funcțională. Biserica include rolul educativ pe care îl are școala, iar școala împlinește cel mai bine responsabilitatea de educare și formare de care trebuie să aibă parte copiii, tinerii și adulții adventiști din biserică. Alte aspecte ale acestui raport (biserica

– școală) care țin de administrație sau organizare se clarifică eficient atunci când se are în vedere obiectivul comun: misiunea. Mai mult, dacă vorbim de misiunea bisericii încredințată de Domnul Isus Hristos, observăm că, pe lângă lucrarea de predicare¹ și de educație, trebuie să amintim și lucrarea medicală.

Predicare, vindecare și predare

Când privim lucrarea Domnului Isus Hristos, prezentată în cele patru evanghelii, descoperim trei domenii principale prin care El a transmis mesajul Evangheliei. În ciuda faptului că pentru cei mai mulți creștini Domnul Hristos este un predicator sau un propovăduitor al Evangheliei, El a avut în atenție atât lucrarea de vindecare, cât și de educare. Cu toate că o analiză a celor trei direcții ale lucrării Mântuitorului poate genera diverse discuții determinate de perspectiva din care privim lucrurile, după o evaluare obiectivă, putem concluziona că acestea sunt într-un echilibru perfect. Acest fapt se încadrează în principiul de lucru enunțat de Însuși Domnul nostru: „Pe acestea trebuie să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.” (Matei 23:23)

Indiferent dacă avem imaginea predicatorului, medicului sau învățătorului, Domnul Isus Hristos este și rămâne Mântuitorul, Fiul lui Dumnezeu. Să fie acesta un alt secret al reușitei misiunii Salvatorului nostru și o provocare pentru biserica de azi de a reevalua raportul dintre predicare, lucrarea medicală și educație?

După raportul pe care ni-l prezintă cartea Faptele apostolilor și epistolele, vedem că ucenicii au preluat modelul Domnului Hristos. Astfel, găsim în biserica primară predicatori de succes (Faptele 2:22-41; 18:24) și recomandări clare cu privire la predicarea Cuvântului (2 Timotei

¹ Termenul *predicare* folosit în acest context include proiecte evanghelistice, servicii divine și activități informale în biserică sau în alte locuri pentru misiune.

Foto: Emanuela Jalbă

2:15; Tit 1:9; 2:1). De asemenea, raportul biblic despre activitatea primilor creștini abundă în relatări despre lucrarea de vindecare și slujire socială (Faptele 3:7,8; 5:12,15,16; 6:1; 8:6-8; 9:36,39). Totodată, responsabilitatea de a forma învățători care să prezinte o învățătură corectă pentru dezvoltarea bisericii după voia lui Dumnezeu era permanent în atenția primilor creștini (Efeseni 4:11; 2 Timotei 2:2). Toate cele trei aspecte erau prezente în *biserica din casă* a primului secol de creștinism.

Biserica Adventistă a început și s-a dezvoltat cu o viziune pentru misiune. Deja în 1853, grupul de adventiști au votat înființarea unei edituri, chiar dacă oficial s-au organizat în anul 1863, când s-a format Conferința Generală. După trei ani de la acest eveniment, este inaugurat primul sanatoriu adventist la Battle Creek în 5 septembrie 1866, iar prima școală adventistă este deschisă elevilor în anul 1872. Pentru împlinirea misiunii încredințate de Dumnezeu, Biserica Adventistă administrează în prezent 80 de case de editură, 543 de spitale, clinici sau centre de sănătate și 7 883 de instituții de educație – școli, colegii și universități.

Și în România, începuturile Bisericii Adventiste au avut în vedere cele trei direcții prezente la nivel mondial. În anul 1921, când s-a format Uniunea de Conferințe, s-a luat hotărârea pentru înființarea unei case de editură, a unui sanatoriu și a unei școli. În câțiva ani, aceste instituții au început să funcționeze și au fost de mare ajutor lucrării lui Dumnezeu.

În final, două clarificări: În primul rând, ordinea aleasă pentru enumerarea *predicare, vindecare, educare* este strict formală, iar motivul principal a fost notorietatea de care se bucură lucrarea de predicare și de sănătate în comparație cu cea de educație. Nu trebuie să pierdem din atenție faptul că atunci când avem în vedere modelul biblic al unității pentru împlinirea misiunii, toate părțile implicate sunt importante pentru reușită, iar neglijarea uneia dintre ele duce la îngreunarea activității și, în final, la eșec. În al doilea rând, interdependența sau complementaritatea care trebuie să coexiste între cele trei direcții ale lucrării (atât între persoane, cât și între instituții) este prezentă atât în Biblie, cât

Foto: Emanuela Jalbă

și în scrierile Spiritului Profetic. Merită menționată relația dintre doctorul Luca și predicatorul, evanghelistul și învățătorul Pavel. De asemenea, apostolii și alți lideri creștini au avut în atenție atât predicarea și vindecarea, cât și formarea de lideri.

Unitate pentru mai mulți lideri în misiune

În anii de după Revoluție, ne-am bucurat de libertatea în care am putut să ne trăim credința, dar am suferit din cauza unei crize acute de lideri care să fie pregătiți în școala bisericii. Totodată, s-a observat o sete evidentă pentru educația adventistă. Dezvoltarea sistemului educațional adventist, în ciuda ritmului lent și a sincopelor inerente determinate de contextul istoric sau eclesiastic, a atenuat lipsa de cadre (pastori), cel puțin în structurile organizaționale ale Bisericii Adventiste din România. Dar rămâne provocarea de a forma lideri atât pentru instituțiile de educație ale bisericii, cât și pentru proiectele de misiune de care este atât de mare nevoie pentru lucrarea de vestire a Evangheliei (educatori, învățători, profesori, misionari, asistenți sociali etc.). Este nevoie de un alt moment istoric care să ne convingă de faptul că trebuie să investim mai mult în educație?

Una dintre cele mai cunoscute imagini pe care Biblia le folosește pentru a descrie *principiul de funcționare a unei biserici eficiente* este corpul uman. Fiecare parte a organismului susține întregul corp, iar dacă un organ suferă, indiferent cât de important sau neimportant ar părea, tot trupul suferă. Această imagine devine

mult mai relevantă atunci când avem în vedere creșterea bisericii, formarea liderilor sau dezvoltarea instituțiilor care susțin lucrarea de vestire a Evangheliei. Conform modelului de lucrare al Mântuitorului și al primilor creștini, lucrarea de predicare, cea de vindecare și de educare au coexistat în echilibru.

Binecuvântarea lui Dumnezeu și rezultatele promise prin făgăduință au fost confirmările care arată că succesul este garantat atunci când Cuvântul lui Dumnezeu este ascultat și împlinit.

Mottoul Institutului Teologic Adventist reflectă acest echilibru și urmează modelul de lucrare al Mântuitorului, chiar dacă se are în vedere cu precădere vindecarea sufletului. Evenimentele din campus sau proiectele institutului prezentate în grupajul următor au rolul de a exemplifica direcțiile principale prin care principiile educației adventiste prind viață în experiența educațională a studenților în timpul anilor de studii. De asemenea, sunt un argument că între biserică și școală există un raport care ajută atât la progresul lucrării de educație, cât și la împlinirea misiunii bisericii. ■

Pastorul Emanuel Sălăgean este șeful Biroului de promovare al Institutului Teologic Adventist.

Comunitatea Maranatha – Brașov

istoria bisericii adventiste din Brașov are rădăcini adânci. Pionierul lucrării pe aceste meleaguri a fost Wilhelm Tentesch, care a cunoscut solia adventistă la Cluj, prin lecturile biblice susținute de pastorul L. R. Conradi. După convertire, în anul 1895, acesta a început lucrarea de colportaj în Brașov și în localitățile din împrejur. Primul adventist brașovean menționat în documente a fost o femeie, Rosa Essig. Numele acesteia apare într-o scrisoare a pastorului J. F. Huenergardt, datată în 1898. În anul 1900 au fost organizate bisericile din Brașov și Făgăraș. În 1908 apare și numele Judith Fulop, acreditată ca lucrător biblic. Din rapoartele vremii, aflăm că în 1903, la Brașov existau 8 membri, în 1908 erau 22, pentru ca, în 1910, numărul acestora să fie de 36 de membri.

În anii următori, biserica a crescut considerabil, adunându-se în diferite locații. De remarcat este lucrarea lui Nicolae Ghițoc, un cizmar credincios botezat în 1922, care a adus multe suflete la Hristos. După ce biserica s-a adunat o perioadă lungă de timp pe strada De Mijloc nr. 1, s-a cumpărat o șură pe aceeași stradă, la

nr. 47 (anul 1961), unde în 1974 s-a început construcția bisericii actuale. La data aceea, număra 280 de membri. Pe 6 august 1976 a avut loc inaugurarea Casei de rugăciune, eveniment la care a participat și comitetul Diviziunii Euro-Africa.

Perioada următoare a fost mult binecuvântată de Dumnezeu în ce privește creșterea numărului de membri. În anul 1992, președintele Conferinței Generale, Robert Folkenberg, a participat la un botez, unde au încheiat legământ cu Dumnezeu 80 de persoane. Un an mai târziu, biserica avea 680 de membri. Acest lucru a determinat construirea a încă două biserici în orașul Brașov: Biserica de limbă maghiară – Sion – și cea de limbă română – Cantacuzino.

În momentul de față, Biserica Maranatha – Brașov are 327 de membri și este o biserică vie și puternică, unde părinți, copii și bunici vin Sabat de Sabat, cu bucurie, pentru a se închina minunatului nostru Dumnezeu.

Iared Azamfirei este pastor în Conferința Transilvania de Sud.

Letonia

Așezată în nordul Europei, între Estonia, Lituania, Rusia și Belarus, Republica Letonia este una dintre Țările Baltice, având o suprafață de 64 589 km² și o populație ce depășește cu puțin 2 milioane de locuitori. Cu o istorie legată de celelalte Țări Baltice și un teritoriu ocupat succesiv de germani, polonezi și ruși, Republica Letonia s-a format oficial în 1918, a fost anexată de URSS în 1940 și și-a declarat independența în 1991. Țara are o veche tradiție protestantă, luteranismul evanghelic fiind și astăzi religia cea mai răspândită, urmat de catolicism și ortodoxie.

Primul misionar adventist din această zonă a fost Gerhard Perk, care, împreună cu o echipă de colportori, a sosit aici pe la mijlocul anilor 1890. Perk, de al cărui nume va fi legată și organizarea primei grupe de credincioși adventiști din București, a început în 1895 o campanie misionară în Riga, iar în 1896, L. R. Conradi va organiza aici prima biserică adventistă din zonă. Biserica adventistă va cunoaște o creștere foarte rapidă, în 1924 fiind deja organizate peste 30 de biserici adventiste cu un total de 1 800 de membri. Lar-

ga implicare a laicilor în proiectele de misiune a făcut ca, după 1930, teritoriul să fie organizat în două conferințe locale. În 1924, colportorii au răspândit peste 30 000 de exemplare ale cărții *Marea Luptă*, ceea ce, raportat la numărul de locuitori ai țării, însemna o carte la 50 de persoane.

Numărul membrilor a continuat să crească, în ciuda unor restricții legislative impuse după 1935, ajungând în 1937 la aproape 3 200 de membri și 60 de biserici locale.

Perioada ocupației comuniste a frânt zborul bisericii de aici, restricțiile impuse făcând ca numărul membrilor să scadă, iar inițiativele misionare să fie tot mai puține.

Totuși, după 1991, biserica și-a reluat ofensiva misionară, raportul statistic anual vorbind astăzi despre 52 de biserici și peste 4 000 de membri. Numeroasele campanii misionare, largă implicare a laicilor și dorința de a-L vedea pe Domnul lor venind le dau acestor credincioși puterea să trăiască și să vestească solia adventistă în fiecare zi.

Adrian Neagu este pastor în Conferința Oltenia.

Adrian Neagu

Institutul Teologic Adventist – INSTRUIEȘTE MINTEA

În campusul adventist din Cernica, pregătirea academică este la un nivel înalt și, în plus, studenții se pot bucura de multe evenimente și de proiecte extracurriculare de un real folos în procesul educațional. Rezultatele obținute la examenele de licență, dar și mesajele apreciative din partea profesorilor sunt argumente convingătoare despre calitatea educației.

Foto: Emanuela Jalbă

„Am avut bucuria să predau la Institutul Teologic Adventist din București estetica, metodică predării desenului și a abilităților practice (pentru cei ce vor forma viitoarele generații de copii).

În general, disciplinele pe care le predau au în mod evident o componentă informațională, dar mai ales o componentă afectivă, legată de trăirea interioară și de modalitățile subtile prin care percepția și sensibilitatea individuală nativă ar putea fi stimulate și educate, pentru ca astfel să participăm activ, ca dascăli, la educarea generațiilor viitoare, prin prisma imaginii vizuale și a culturii.

Aș dori să mărturisesc că nu mi-am putut imagina vreodată că studenți care nu au neapărat o educație vizuală sedimentată în timp ar putea să aibă așa o percepție fină și deosebit de vie cu privire la artele plastice și mai ales un interes atât de intens pentru reprezentările bi și tridimensionale (fotografie, film, picturi etc.). Cursurile mele sunt de obicei interactive. Îmi doresc să stimulez exprimarea unei păreri și, mai ales, să mă coordonez eu, cu experiența mea, la părerea exprimată de studenți.

Am vizitat cu studenții spații muzeale bucureștene, am analizat prin proiecții opere de artă din patrimoniul internațional și am avut o surpriză plăcută observând că studenții au alcătuit comentarii deosebit de pertinente (atât în eseurile scrise, cât și în observațiile pe teren) legate de expunerea obiectelor de patrimoniu în spațiile muzeale bucureștene, că au avut impresii și păreri reale (din punct de vedere cromatic, compozițional etc.) legate de lucrări pe care nu le cunoșteau la nivel informațional, din pictura românească interbelică, spre exemplu.

Activitățile desfășurate cu studenții Institutului Teologic Adventist sunt, din punctul meu de vedere, o încântare, prin cadrul firesc și natural în care se desfășoară, prin naturalețea și bucuria cu care îmi recepționează efortul depus la cursuri.

Aș dori să le mulțumesc seriilor mele pentru ideile pe care mi le-au dat, pentru faptul că, odată cu ei, am învățat și eu mai multe și, nu în ultimul rând, pentru clipele minunate petrecute împreună. Eu îi port în suflet și mă bucur mereu când îmi mai scriu câte un gând sau o întrebare și m-aș bucura ca și ei să păstreze în suflet anii de studiu din institut.

Cred că, pentru un dascăl, un semn din partea unui student este o supremă bucurie.”

Conf. univ. dr. Ileana Stănculescu

„Studenții Institutului Teologic Adventist se încadrează, în general, în coordonatele psihologice și culturale specifice vârstei și categoriei socio-profesionale din care fac parte. Anumite elemente specifice, datorate educației primite în comunitățile și familiile din care provin și climatului din școlile pe care le-au parcurs, pot fi identificate în limbajul folosit între ei și în comunicarea cu profesorii, în comportamentul din cadrul institutului și din afara acestuia și în deschiderea față de problemele și atitudinile morale, estetice, privind stilul de viață sănătos și armonios. Aceste particularități pot fi observate în dezbaterile din cadrul cursurilor, seminarelor și activităților practice, în alegerea și elaborarea lucrărilor și referatelor de specialitate, dar și în desfășurarea activităților extrașcolare din cadrul campusului și din afara acestuia. Atmosfera de lucru plăcută din institut are la bază aceste trăsături de comportament, ca și empatia intelectual-afectivă creată între studenți, precum și între aceștia și cadrele didactice care-i pregătesc, un avantaj constituindu-l și numărul restrâns al studenților cuprinși în formațiile de studiu.”

Prof. univ. dr. Ion Toma – rector

„Sunt profesor la Institutul Teologic Adventist din Cernica din toamna anului 2006. În anii care au trecut de atunci, am simțit că decizia de a mă alătura profesorilor de la Cernica a fost una inspirată, deoarece am avut parte de profunde satisfacții profesionale. Mulți dintre studenții noștri au început cariere promițătoare în domeniul în care au studiat și sunt bucuroasă că am avut o contribuție în a-i inspira și îndruma.

Institutul Teologic Adventist este un loc cu înalte standarde atât în plan educațional, cât și uman și moral. Pentru mine, campusul din Cernica este o oază de liniște și meditație, dar și un mediu deosebit al relațiilor interpersonale și al formării unor prietenii durabile. Este un mediu propice studiului, în care oricine dorește să învețe are toate condițiile pentru a o face: toate dotările institutului sunt moderne, biblioteca oferă o vastă varietate de cărți și cursuri, iar toți cei care lucrează aici sunt gata să ajute. Nu în ultimul rând, oferta de specializări este variată, iar profesorii și specialiștii ITA sunt bine pregătiți și dornici de a îndruma studenții către cunoaștere și reușită. În favoarea acestor afirmații, vorbesc succesele institutului, gradul ridicat de promovabilitate al absolvenților noștri și integrarea lor cu succes ca specialiști în diverse domenii ale vieții sociale.”

*Prof. univ. dr. Elena-Simona Rodat,
decan, Facultatea de Teologie Pastorală*

A IX-a Sesiune anuală de comunicări științifice

Evenimentul a avut loc în campusul Institutului Teologic Adventist din Cernica în 9 aprilie 2013. Cuvântul de deschidere a fost prezentat de președintele instituției *asist. univ. drd. Marius Munteanu*, iar prezentările au fost grupate în două secțiuni: Teologie și Științe Sociale.

Materialele prezentate vor fi publicate în revistele de specialitate ale Institutului Teologic Adventist.

SECȚIUNEA ȘTIINȚE SOCIALE – Moderator Gili Bărbulescu

- *Flexisecuritatea – un nou model pentru piața muncii din Uniunea Europeană* – **lect. univ. dr. Roxana Paraschiv**
- *Iona, drama singurătății absolute* – **lect. univ. dr. Elena Petrescu**
- *Rezolvarea alternativă a disputelor sau drumul dintre mediatori și „făcătorii de pace”* – **lect. univ. dr. Gili Bărbulescu**
- *Derivarea în lexicul religios* – **asist. univ. dr. Roxana Lupu**

SECȚIUNEA TEOLOGIE – moderator Adrian Petre

- *O analiză a discursului din Daniel 8, conform modelului propus de Alviero Niccacci* – **pastor Adrian Petre**
- *Construcții cultice megalitice – sfidare divină și propagandă monumentală* – **lect. univ. dr. Traian Aldea**
- *Limbajul cultural sau fenomenologic în exprimarea biblică a fenomenelor fizice* – **lect. univ. drd. Florin Lăiu**
- *Particularități morfologice în cartea Apocalipsa* – **asist. univ. drd. Laurențiu Moț**

Studenții ITA în Europa

În perioada 1-12 mai 2013, un grup de 19 studenți de la Institutul Teologic Adventist, însoțiți de 15 tineri și de coordonatorii de grup, au vizitat mai multe orașe din Germania, Austria și Ungaria. Excursia poate fi numită un proiect educațional, deoarece programul deplasării a inclus vizitarea multor locuri importante din punct de vedere cultural, istoric și religios. Cele mai importante orașe vizitate au fost: Salzburg, Nürnberg, Eisenach, Erfurt, Wittemberg, Berlin, München și Budapesta.

Un obiectiv principal al deplasării a fost vizitarea locurilor în care au trăit și au lucrat Martin Luther, J. S. Bach, W. A. Mozart, P. Melancton și A. Durer. De asemenea, tinerii care au participat în acest proiect au avut ocazia să viziteze Institutul Teologic Adventist din Austria (Bogenhofen) și Institutul Teologic Adventist din Germania (Friedensau). Vizitarea acestor instituții universitare cu tradiție în educația adventistă, precum și întâlnirea cu studenții din campus au fost ocazii care au contat atât pentru tinerii din România, cât și pentru cei din Austria și Germania.

Programul deplasării a inclus și cinci concerte ale Orchestrei de Clopote a Institutului Teologic Adventist în Bogenhofen, Nürnberg, Friedensau și Bad Aibling. Efortul studenților din orchestră și al dirijoarei Geanina Sălăgean au fost răsplătite prin prezența unui public numeros, aprecieri pentru calitatea muzicii oferite și atmosfera spirituală creată în timpul programului. ■

Institutul Teologic Adventist – TRANSMITE VALORI ȘI AFIRMĂ CREDINȚA

TRANSMITE VALORI

Institutul Teologic Adventist manifestă o preocupare permanentă de a transmite mai mult decât teorii biblice corecte și informații adevărate. Principiul biblic „adevărul trebuie să devină trup” îi motivează atât pe profesori, cât și pe studenți să organizeze evenimente și să se implice în proiecte prin care oamenii să poată avea exemplificări practice ale adevărilor biblice.

Zilele Institutului Teologic Adventist – 17-19 mai 2013

Începând din anul 2006, în luna mai se organizează în campusul universitar din Cernica Zilele Institutului Teologic Adventist. În acest an, evenimentul a fost organizat în perioada 17-19 mai.

Momentele de închinare, activitățile spirituale și recreative au fost organizate sub mottoul *Redeșteptare și reformă pentru tineri* și au adunat peste 400 de tineri, cei mai mulți dintre ei elevi ai liceelor teologice din București, Cluj-Napoca și Craiova.

Programul serviciului divin de vineri seara a inclus un devoțional prezentat de pastorul Traian

Aldea și momente de prezentare a unor situații din viața valdenzilor, a lui Jan Hus și Martin Luther. Predica din cadrul serviciului divin de la ora 11 a fost prezentată de pastorul Daniel Nae, președinte al Misiunii Turcia-Cipru. La finalul programului, sora Teodora Nae a povestit o experiență impresionantă a unei familii din Beirut care a cunoscut adevărul biblic și Biserica Adventistă în urma vizitelor repetate pe care un înger li le-a făcut în mai multe nopți.

Programul de după-amiază a început la ora 15 cu turul de campus, un festival de muzică la care au participat mai multe formații corale și instrumentale de la liceele adventiste și de la Institutul Teologic Adventist. Următorul moment a fost închiderea Sabatului, după care tinerii au „intrat” în *Tunelul Timpului*, unde au putut vizualiza momente din viața marilor reformatori: M. Luther, J. Hus, W. Tyndale, hughenotii sau valdenzii. Ziua s-a încheiat cu un foc de tabără, unde s-a cântat, s-au împărtășit impresii și au fost organizate alte activități pentru tineri.

Duminică, ultima zi a programului, s-au organizat mai multe activități recreative și sportive și s-au făcut pregătirile pentru întoarcerea spre casă.

Zilele Institutului Teologic Adventist, ediția 2013, au devenit istorie, dar experiența frumoasă trăită de tinerii care au participat la acest eveniment nu se va uita ușor, poate niciodată. Este, de fapt, un pic din ceea ce trăiesc tinerii care aleg să studieze la Institutul Teologic Adventist.

Pentru anul 2014, evenimentul este programat în zilele de 9-11 mai.

Studenți ai Institutului Teologic Adventist în TinSerV la Sinaia

În perioada 7-12 mai, 10 tineri, cei mai mulți studenți la Institutul Teologic Adventist din Cernica, au participat într-un TinSerV de ecologizare la Sinaia. În cinci zile de lucru, harnicii lucrători au curățat de frunze, crengi și pământ *Drumul Regelui*, un traseu de munte ales de cei mai mulți turiști care vizitează zona.

Persoanele care aleg să facă o plimbare pe această alee pietruită, ce face legătura între orașul Sinaia și Stâna Regală, sunt uimite de peisajul încântător. Inițiativa studenților de la Institutul Teologic Adventist s-a bucurat de susținerea ASI România, Biserica Adventistă din Sinaia și primăria locală.

Cei 10 studenți (**Loredana Arsene, Claudia Bulgaru, Ovidiu Bunduc, Ionela Daniela Fotache, George Horendeu, Daniel Nițu, Gabriela Petcana, Cezar Sturza, David Tănase și Andreea Vitan**) au aflat că traseul pe care au lucrat nu a mai fost curățat de la Revoluția din 1989. Efortul depus în această activitate a fost mare, dar satisfacția lucrului terminat și mulțumirea persoanelor care au văzut schimbarea produsă în urma activității tinerilor au fost argumente suficiente de convingătoare că acțiunea a fost un succes.

În ultimul timp, a devenit o tradiție ca studenții Institutului Teologic Adventist să organizeze sau să se implice în proiecte TinSerV. Ultimul proiect TinSerV organizat de studenți a fost la Sălașul de Sus, jud. Hunedoara.

AFIRMĂ CREDINȚA

Într-o lume cu tendințe spre uniformitate culturală, ideologică și religioasă, unde manifestările de intoleranță devin tot mai dese și agresive, afirmarea identității devine o mare provocare. Situația devine mai complicată atunci când vorbim de afirmarea unei identități religioase. Pentru profesorii și studenții Institutului Teologic Adventist, *afirmarea credinței* a rămas o preocupare continuă și progresivă, indiferent că este vorba de proiecte de misiune desfășurate în țară (*prezentări evanghelistice, Student valdenz, programe pentru copii etc.*) sau în străinătate (Nicaragua, Camerun, Madagascar, Venezuela, Malaesia, Tanzania, Uganda sau Canada).

Proiecte de colportaj în Canada, Canada Youth Challenge

Din anul 2009, 32 de studenți de la Institutul Teologic Adventist din Cernica s-au implicat în proiectul de colportaj din Canada, numit *Canada Youth Challenge*. Anul trecut am avut și eu privilegiul să fac parte din echipa care a lucrat acolo. Am avut temeri mari și nu mi-a fost ușor, dar Dumnezeu mi-a predat lecții de dragoste, curaj și credință pe care nu le voi uita niciodată.

Acum știu că El are o misiune pentru viața mea, iar acest adevăr mi s-a confirmat de multe ori, mai ales atunci când am găsit oameni care s-au rugat pentru mine acolo unde mă așteptam să găsesc numai oameni înstrăinați de Dumnezeu.

O astfel de persoană a fost doamna Patricia Lindsay din Nova Scotia, Canada.

Acesta e primul mesaj pe care l-am primit de la ea după ce m-am întors în România. Dar nu a fost singurul, au mai venit și altele.

„Am fost atât de binecuvântată să primesc vești de la tine. Dumnezeu, în bună-tatea Lui, ne-a pus în relație una cu cealaltă. Sunt foarte recunoscătoare pentru asta. Este plăcerea mea și privilegiul meu să mă rog pentru tine, pentru viitorul tău academic. [...] Ai în față un viitor strălucit. Încrede-te în El cu toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta. Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările.

Sunt binecuvântată în această săptămână pentru că am câștigat o nouă fiică. Fiul meu tocmai s-a căsătorit cu o tânără frumoasă. Vezi, două domnițe au fost adăugate familiei mele. Tu și Rachel, soția fiului meu.

Textul pe care mi l-ai trimis din Scriptură a fost foarte încurajator (Isaia 41:10). Chiar am nevoie de asta în acest moment. Poate nu vei ști niciodată cât de mult a însemnat pentru mine...

Ești bine? [...] Mi-aș dori tare mult să păstrăm legătura. Știu că acel moment din august, când ai bătut la ușa mea, nu a fost o coincidență. A fost o întâlnire programată divin. Trebuie să plec acum, dar îți voi scrie curând. Mă voi ruga pentru tine. Îți las aici o mare îmbrățișare. Sper să o simți. Încă ceva, nu am terminat încă de citit toate cărțile. [...]

El te iubește atât de mult, drăguța mea! Cu dragoste, Tricia! ■

Întrebări frecvente despre Institutul Teologic Adventist

Foto: Emanuela Jalbă

1. Ce ne puteți spune despre calitatea și valoarea profesorilor de la Institutul Teologic Adventist?

În momentul de față, la Institutul Teologic Adventist lucrează 44 de profesori, cei mai mulți dintre ei la programele: *Asistență Socială*, *Limba și Literatura Română – Limba și Literatura Engleză* și *Pedagogia Învățământului Primar și Preșcolar*. Profesorii ITA sunt angajați după normele în vigoare, dețin titluri academice și au vechime în învățământul universitar. Majoritatea profesorilor noștri colaborează și cu alte universități din țară sau din străinătate.

Profesorii care predau la Teologie Pastorală corespund din punct de vedere academic și sunt angajați în urma unui vot al comitetului executiv al Uniunii de Conferințe, manifestând un profund simț al responsabilității și o viziune spirituală despre slujire și despre misiunea bisericii.

Acestora li se adaugă profesori invitați cu experiență internațională, care predau cursuri intensive și activează la cele mai importante instituții de învățământ ale bisericii, în mai multe țări din lume.

Argumente incontestabile pentru pregătirea academică de calitate sunt rezultatele foarte bune obținute la examenul de licență din anii trecuți, iar în anul 2012, toți absolvenții noștri care au susținut acest examen l-au promovat cu rezultate foarte bune. De asemenea, absolventele programului de studii *Pedagogia Învățământului Primar și Preșcolar* care au susținut examenul de titularizare au obținut o medie de 8,81, iar una dintre candidate a obținut nota 10, în condițiile în care numai 48% dintre candidații la nivel național au promovat examenul.

2. Este scump să studiezi la ITA Cernica?

Costurile totale pentru studii, cazare și masă sunt comparabile și ușor mai mici față de cele pe care le plătesc studenții care învață și locuiesc în alte centre universitare. De exemplu, dacă la o gazdă se plătește de regulă pentru o lună întreagă, în campus se plătește numai pentru zilele înscrise în calendarul academic.

Facilitățile din campus (multe gratuite) sunt incomparabile cu cele oferite în alte locuri. La un calcul amănunțit, tot ceea ce oferă șederea la Cernica prezintă un net avantaj pentru cei cazați în campus, având în vedere costurile ascunse ale locuirii la gazdă (transport, gătit, întreținere, internet etc.)

3. După ce voi absolvi, unde voi lucra?

Un studiu recent realizat de Universitatea „A. I. Cuza” din Iași arată că 70% dintre absolvenți nu găsesc un loc de muncă adecvat pregătirii de specialitate. În plus, în ultimul timp s-a constatat că 85% dintre oameni își schimbă domiciliul, domeniul de activitate sau locul de muncă în timpul vieții. Aceste cifre statistice arată faptul că, în general, există o mare nesiguranță cu privire la găsirea unui loc de muncă.

În ciuda acestei realități, cei mai mulți absolvenți ai Institutului Teologic Adventist și-au găsit un loc de muncă atât în instituții care aparțin

bisericii, cât și în instituții de stat sau în mediul privat. În anul 2012, toți absolvenții de la Teologie Pastorală care au parcurs cerințele programului de studiu au fost angajați. Vestea bună este că și-au găsit un loc de muncă și absolvenții ai programelor de studii Asistență Socială și Limba și Literatură Română – Limba și Literatura Engleză sau au ales să-și continue studiile în programe de master la Universitatea din București sau la alte universități din țară.

Un lucru trist totuși este că numărul absolvenților de la programul de studii Pedagogia Învățământului Primar și Preșcolar a fost prea mic pentru solicitările care au venit din țară pentru educatori, învățători și profesori. Sperăm că tot mai mulți tineri vor alege acest program, acum când numărul instituțiilor de învățământ ale bisericii este în creștere.

Din anul 1924 până în anul 2012, la ITA au absolvit aproape 1 500 de studenți. Pentru mai multe informații despre oportunitățile de angajare, vă recomandăm să vizitați site-ul Institutului: www.institutadventist.ro.

4. Sunt valabile diplomele obținute în urma studiilor la ITA?

În baza unor acorduri de colaborare, diplomele pe care le primesc absolvenții Institutului Teologic Adventist sunt eliberate de universități de prestigiu din România, cum sunt Universitatea din București sau Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca. Acest fapt nu este doar o garanție a legalității și a valabilității actului emis, ci și un argument că, la angajare, pot fi tratați în mod egal cu absolvenții oricărei instituții de învățământ superior.

5. De ce aș alege să studiez la Cernica dacă am și în orașul meu o altă universitate care oferă un program de studii similar?

Pentru cel puțin trei motive. În primul rând, pentru că ești într-un mediu cu tineri creștini. Aceasta nu înseamnă doar activități spirituale, practice și recreative care îți vor plăcea și te vor implica, ci și posibilitatea să-ți faci prieteni adevărați pe care să-i păstrezi pentru veșnicie. În al doilea rând, este un loc în care contează formarea academică, dar și formarea caracterului, a unei viziuni spirituale, practice și realiste despre viață. Iar în al treilea rând, campusul din Cernica oferă un mediu sigur de dezvoltare, o atmosferă caldă, de familie și amintiri pentru o viață. ■

Foto: Emanuela Jalbă

Ierusalimul israelit

Privire din palatul lui David peste Valea Chedronului spre Muntele Măslinilor. În partea stângă, sus, se poate vedea zona de sud-est a Muntelui Templului.

Valea Chedronului, mormântul lui Absalom

Inițial, Ierusalimul era situat pe o cornișă stâncoasă, numită Ofel, având Valea Chedronului la est și Valea Tyropeum la vest. A fost ocupat de iebusiți până în anul 1004, când David a cucerit cetatea care a devenit capitala Israelului. A fost ultima cetate canaanită cucerită de evrei. Vă invit să vizităm Valea Chedronului și Ofelul.

Valea Chedronului separă Ierusalimul de Muntele Măslinilor pe latura de est. Mai este numită și Valea lui Iosafat, deoarece aici a avut loc nimicirea miraculoasă a armatelor aliate care au venit să cucerească Ierusalimul (2 Cronici 20). Profetul Ioel vorbește despre această vale ca fiind locul unde Dumnezeu va judeca popoarele la a doua Sa venire, numind-o Valea Hotărârii (Ioel 3:12-14). Profetul Zaharia spune că atunci când Domnul va lupta cu popoarele, picioarele Sale vor sta pe Muntele Măslinilor, partea de răsărit a văii (Zaharia 14:3,4). Din acest motiv, evreii au ales acest loc, din Valea Chedronului până în vârful Muntelui Măslinilor, ca loc de cimitir, crezând că primii oameni care vor învia vor fi cei de aici, deoarece sunt chiar la picioarele Domnului. Dintre mormintele cele mai renumite, amintim:

Mormântul lui Absalom se află chiar în dreptul zidului de est al incintei Templului, la baza văii. Este decupat din munte și este format din două părți: un mormânt propriu-zis, scobit în piatră, cu 8 camere și un monument în fața acestuia, decupat din munte. Monumentul este tăiat în stâncă masivă, iar partea superioară este zidită din blocuri de piatră, terminându-se cu un vârf de con. Întreaga construcție este data-tă din sec. I î.Hr. Arabii numesc acest monument Tantour Firaoun (pălăria lui Faraon), dar creștinii îi spun Mormântul lui Absalom. Numele i-a fost dat de pelerinul evreu Beniamin din Toledo (1170), datorită textului din 2 Samuel

18:18, care spune că Absalom și-a ridicat un stâlp de amintire.

Mormântul fiului lui Hezir se află la circa 50 de metri spre sud, pe aceeași cornișă de stâncă. Este săpat în munte și are numeroase camere și *loculi* (nișe în stâncă pentru așezarea osuarelor). Fațada este formată dintr-un pridvor susținut de două coloane doric. O inscripție susține că aparține familiei preoțești a lui Hezir, care era a XVI-a ceată preoțească.

Mormântul profetului Zaharia este în imediata vecinătate a celui a lui Hezir și este un monument decupat din stânca muntelui, format dintr-un bloc masiv pătrat, cu o piramidă în vârf, totul fiind un monolit. Acest gen de mormânt, care se regăsește în mai multe situații din Ierusalim, reprezintă o puternică influență egipteană, piramida – raza de soare – un simbol al mormântului.

Mormântul fiicei lui Faraon este în partea cea mai sudică a cornișei de stâncă, de acolo începând casele satului de arabi, Siloam. Văzut de la distanță, pare o căsuță, dar în realitate este un mormânt specific perioadei primului Templu, decupat din munte. Deasupra a avut o piramidă, la fel ca Mormântul profetului Zaharia, piramidă care a dispărut. Camera mormântului a fost puțin modificată în perioada medievală, când un călugăr a amenajat-o drept chilie de mănăstire.

Ofel

Este numele cornișei stâncoase pe care s-a ridicat vechea cetate iebusită. Are o poziție strategică de invidiat; spre răsărit este valea adâncă a Chedronului, spre vest este Valea Tyropeumului, iar spre sud, cele două văi se întâlnesc într-un unghi ascuțit la Siloam, într-un loc stâncos și abrupt. Doar spre nord nu există fortificație naturală și a trebuit să fie apărată cu ziduri puternice. Din acest motiv, Ierusalimul a fost atacat întotdeauna dinspre nord. Având un izvor puternic pe panta de est, îi oferea orașului o

mare siguranță în timp de asediu. Probabil că din acest motiv a fost cucerit așa de târziu de către evrei.

Pe această stâncă era așezat un oraș ieșit din circa 2 000 de locuitori. David îl va cucerii și îl va extinde spre nord, fortificând Milo, iar Solomon va ajunge cu construcțiile până la Moria, care este vârful acestei cornișe muntoase, astfel orașul mărindu-se până la 5 000 de locuitori. Ofel este un loc foarte bogat pentru arheologi, cu rămășițe ale activității umane de peste 4 000 de ani.

Casa lui Ahiel se află pe panta abruptă dinspre răsărit. Aici au fost amenajate mai multe terase unde s-au construit case. Această casă este tipic israeliană, cu patru camere, având o suprafață de 8x8 m, cu patru stâlpi de piatră la mijloc pentru curte, cu camere de o parte și de alta și la etaj. S-a găsit un ciob dintr-un vas mare pentru păstrarea cerealelor, cu inscripția *Ahiel*, de unde i-a rămas numele. Un element important este „grupul sanitar”, o cameră mică, asemenea unei băi, cu o piatră de toaletă, model turcesc. Casa aceasta ne oferă un model foarte clar al condițiilor și al modului de viață din perioada primului Templu.

Camera arsă. Se află la nord de casa lui Ahiel. Printre ruinele acestei case s-au păstrat porțiuni din grinziile tavanului. Casa a avut etaj, dar tavanul s-a prăbușit, a ars, dar nu în întregime. S-a putut identifica specia de lemn, constatându-se că era din speciile care cresc în jurul Ierusalimului. Cenușa din jur și urmele de grinzi arse sunt mărturia unui foc puternic care le-a mistuit. Aceasta nu se putea întâmpla decât în timpul lui Nebucadnețar, care a distrus Ierusalimul. Iată mărturia: „A ars Casa Domnului și toate casele Ierusalimului; a pus foc tuturor caselor mari” (2 Împărați 25:9).

Casa Sigiliilor

Din această casă s-a descoperit doar o porțiune de 7 m lungime și aproximativ un metru lățime, restul a fost erodat și s-a adunat în pâraul Chedron. S-a constatat că această casă a avut două straturi, adică două rânduri de pardoseală, ultimul fiind cel dinaintea distrugerii, din anul 586. Datorită celor 53 de sigilii (*bulae* în eng.), casa a primit numele de „Casa Sigiliilor”.

Ce sunt, de fapt, aceste sigilii? Acestea sunt bucățele mici de pământ argilos care se pun pe capătul șnurului cu care sunt legate sulurile, apoi, pe acest lut moale, se imprimă sigiliul per-

soanei oficiale autorizate să autentifice acel act. Actele puteau fi contracte de vânzare-cumpărare, ca cel din Ieremia 32:9-14; puteau fi suluri de cărți sfinte păstrate în arhivă, ca cel din Ieremia 36 etc. În timpul focului, arhiva a fost mistuită, dar aceste sigilii de lut au devenit mici bucățele de cărămidă arsă, care au supraviețuit timpului. Cele mai multe au putut fi citite. Dintre acestea, trei sigilii au o semnificație deosebită:

- Cel aparținând lui Ghemariahu, fiul lui Șafan (Ieremia 36:9-12).
- Cel aparținând lui Barachiahu, fiul lui Neriah, scriitorul (Ieremia 36:4).
- Cel aparținând lui Azariahu, fiul lui Hilkiahu (1 Cronici 9:11).

Toți acești trei bărbați: Ghemaria, Baruc și Azaria au fost contemporani și au trăit în zilele dinaintea distrugerii Templului. Toți au avut o contribuție pozitivă alături de solia profetului Ieremia și de Cuvântul Domnului. Toți ocupau funcții importante și aveau sigiliul oficial. Focul a distrus totul: cetatea, palatele, casele și chiar Templul. Au ars sulurile sfinte, s-au pierdut chiar și tablele legii, dar a rămas ceva: numele acestor bărbați. Numele lor a supraviețuit focului și timpului, așa cum Baruc, probabil, și ceilalți doi au supraviețuit distrugerii Ierusalimului, pentru a ne oferi o lecție despre încrederea în Dumnezeu.

Zidul Treptelor este deasupra celor două case amintite mai sus și susține malul muntelui pentru a nu se surpa. Este oblic, construit din pietre destul de mari, de aceea a primit numele de „Zidul Treptelor”. Are două turnuri în partea de sud și de nord. Se bănuia că deasupra lui, pe vârful cornișei, era palatul lui David, fapt care a fost dovedit în ultimii ani. Săpăturile efectuate aici au scos la iveală ziduri groase de piatră (temelii) care aparțin unei construcții foarte mari și care nu putea fi altceva decât palatul lui David. Situl arheologic respectiv poartă numele de „Ir David” – Orașul lui David –, având ca emblemă o liră de bronz. ■

Privire spre Sud din Valea Chedronului. Muntele Măslinilor este situat în stânga, iar Muntele Templului este în dreapta, pe vârful Muntelui Moria.

Palatul lui David

Lect. univ. dr. Traian Aldea este profesor de arheologie la Institutul Teologic Adventist.

Șontâc de ambele picioare (I)

Echilibru între liberali și conservatori

Crezul adventist

Unirea în spirit și în adevăr a ucenicilor a fost ultima dorință a lui Isus (Ioan 17:21; 1 Corinteni 1:10). Ellen White, de asemenea, vorbind despre crezul adventist, a făcut două afirmații fundamentale:

1. „Rugăciunea lui Hristos adresată Tatălui, în Ioan 17, *trebuie să fie crezul bisericii noastre*. Ea ne arată că divergența și dezbinarea Îl dezono-rează pe Dumnezeu.” – MS 12, 1899 (3 SM 21).

2. „Biblia, și numai Biblia, *trebuie să fie crezul nostru*, singura legătură de unire; toți cei care se pleacă înaintea acestui Sfânt Cuvânt vor fi în armonie.” – RH 15 dec., 1885 (1 SM 416).

Unirea în spirit și în adevăr a fost întotdeauna cel mai actual principiu din întregul adevăr prezent. Nu este unul dintre stâlpi, ci coloana centrală a bisericii. Totuși, de-a lungul erei creștine, biserica a păcătuțit împotriva testamentului lui Isus, așezând alte criterii deasupra Scripturii și înlocuind comunitatea credinței și a dragostei cu dictatura episcopală (sau sinodală), care să asigure unitatea dogmatică și uniformitatea.

Dar unitatea bisericii nu depinde doar de sistemul de organizare, ci, în primul rând, de fidelitatea fiecărui credincios și de reacția comunității față de elementele străine Spiritului și Adevărului. Toate bisericile au fost și sunt amenințate de tendințe divergente, de dreapta sau de stânga, care erodează spiritualitatea și mărturia creștină. Este biserica noastră imună față de asemenea tendințe?

Un blestem, două blesteme

Atât Ellen White, cât și diverși conducători responsabili au semnalat, de-a lungul timpului, vulnerabilitatea noastră față de curentul de dreapta care, din rațiuni sau sub pretexte ultra-conservatoare, se manifestă ca diverse specii de „proroci” și învățători: îngrijorați, suspicioși, strigători, cârcotași, restauraționiști, conspirativi și chiar isterici. Unii dintre aceștia sunt sinceri și dezinformați, încă necorupți spiritual, care pot fi recuperați printr-o lucrare pastorală înțeleaptă. Alții, din nefericire, cu greu pot fi atinși de argumente, fiind deja setați. Fie că au fost marcați

de experiențe dureroase, fie că sunt iubitori de gherilă, în ambele cazuri sunt nepocăiți.

Blestemul dezbinării însă nu ar fi suficient dacă nu ar exista și curentul de stânga, al credincioșilor care se socotesc mai luminați decât toată biserica, gata de compromis, pe cale de secularizare, sau secularizați, a căror deșteptăciune depășește Spiritul Profetic, chiar și Biblia, ca să nu mai vorbim de atitudinea față de comunitatea de credință. Unii dintre aceștia sunt în mod sincer fascinați de oarecare filosofii, științe și personalități; alții au devenit deja aroganți, sfidători față de comunitatea de credință, necredincioși și încrezuți. Tabăra stângistă cuprinde cu precădere intelectuali și tineri, în timp ce tabăra celor de dreapta cuprinde mai ales oameni simpli și semidocti, uneori și intelectuali (ca profesie), de la care s-ar aștepta mai mult.

Să nu ne înșelăm. Criza mondială de unitate, prin care trece astăzi biserica, este foarte complexă și cu rădăcini adânci. A vorbi despre două aripi divergente ale bisericii este doar o simplificare, dar ne ajută să înțelegem esențialul.

Adevăratul adventism, cel de centru, care este atât conservator, cât și progresiv, care îndeamnă la unitate de credință și de misiune, este adesea subminat de astfel de tendințe, care sunt reprezentate de diferite persoane și grupuri independente, cu diferite grade de ostilitate față de biserică.

Unele din mișcările mai vechi s-au despărțit de biserică și sunt organizații separate: reformiștii, davidienii și alții, fiecare cu subdiviziunile și schismele lor. Astăzi însă, multe grupuri provocatoare și divergente sunt formate din membri ai bisericii care, pe cont propriu sau prin asociere cu alții, atacă biserica din toate părțile – bineînțeles, în numele „adevărului”.

Această stare de lucruri este un dublu blestem care ruinează unitatea bisericii și căruia trebuie să-i facem față. Nu putem rămâne indiferenți, în timp ce tot felul de spirite dau iama prin grădina bisericii, semănându-și buruienile lor nerodnice sau otrăvitoare.

Seculari de ziua a șaptea

Secular înseamnă „fiu al acestui veac”, sau om de lume. Întotdeauna au existat în biserică tendințe secularizante, adică de conformare cu lumea în diverse aspecte. Însă niciodată nu a fost această provocare mai acută și mai supărătoare ca în zilele noastre. Este cu siguranță un semn al timpului, mult mai convingător decât cutremurul de la Lisabona.

Trist, dar adevărat, unii dintre frații noștri (printre cei mai dotați) privesc Biblia ca pe o carte depășită, extrăgând din ea numai ceea ce se armonizează cu principiile umaniste și corect-politice ale societății, punând la îndoială sau chiar condamnând mesajele autorilor ei inspirați. Biblia nu mai este standardul suprem al credinței lor, ci rațiunea umană, manifestată prin consensul științific și filozofic. Ei au adoptat principiile criticismului istoric, negând istoricitatea unor cărți sau episoade biblice, judecându-i pe eroii istoriei biblice în contradicție cu revelația divină. Nu ne mirăm că asemenea oameni resping darul profetic manifestat prin Ellen White, dacă până și Moise a devenit pentru ei un biet „păstor de capre din epoca bronzului”, săptămâna creației și potopul universal sunt pentru ei „basmе evreiești”, Vechiul Testament al Bibliei este privit ca o colecție de legende barbare, iar din Noul Testament abia dacă mai rețin ceva de la Pavel și de la Isus.

Alte caracteristici obișnuite ale acestor adventiști seculari sunt: disprețul față de originile Bisericii Adventiste, față de rolul profetic al acestei biserici (Apocalipsa 12:17; 14:6-12), re-interpretări majore ale profețiilor, ostilitate sau indiferență față de doctrinele distinctive, relativizarea credinței, a Sabatului, a standardelor morale, visul congregaționalist, serviciul divin înlocuit cu spectacole zgomotoase, descurajarea misionarismului, un adventism tot mai diluat, înhămat la carul ecumenismului și al nevoilor social-politice.

Nu toți stângiștii sunt la fel; unii sunt doar mici inițiați, admiratori ai unui guru atotștiutor, alții sunt ei înșiși maeștri ai scepticismului și raționalismului, profesioniști care îl privesc de sus și pe Dumnezeu Bibliei. În ciuda faptului că, de obicei, au o cunoaștere superficială a Scripturii, asemenea credincioși necredincioși par foarte siguri de originea animală a omului și de caracterul uman, exclusiv cultural al Bibliei. Este greu de înțeles ce caută în mijlocul poporului lui Dumnezeu oameni de soiul acesta, care țin de periferia creștinismului, fiind doar niște buni umaniști. Programul adventist este însă biblic: finalizarea reformei în creștinism, nu o simplă botezare a renașterii umaniste și a modernismului. Scopul adventismului este să producă fii ai lui Dumnezeu loiali, indiferent de poziția ocupată în lume, în timp ce scopul umanismului este acela de a produce fii ai veacului acestuia, adoratori ai științei, ai artei și ai personalităților, susținătorii unui Dumnezeu reconstruit. ■

*Lect. univ. drd.
Florin Lăiu este profesor de teologie biblică la Institutul Teologic Adventist.*

Spune Biblia ceva despre OZN-uri?

Biblia nu spune nimic despre OZN-uri. Desigur, sunt unii care au argumentat că acestea sunt menționate în Biblie (ex. 2 Regi 2:11), dar nu este nimic în Biblie comparabil cu ceea ce pretind unii că au văzut în zilele noastre. Cu toate acestea, unii adventiști – credincioși echilibrați din punct de vedere emoțional și spiritual – m-au anunțat că au văzut astfel de obiecte și ar dori să știe cum să raporteze la Biblie cele văzute. Se crede că obiectele zburătoare vin din alte lumi/planete, iar acest lucru presupune că există viață inteligentă pe alte planete. În continuare, am să prezint câteva idei.

1. *Viața inteligentă pe alte planete:* Biblia afirmă existența vieții pe alte planete. Lucrarea îngerilor lui Dumnezeu printre oameni (Matei 18:10; Psalmii 91:11) și declarația că fiii lui Dumnezeu se bucurau atunci când El crea indică faptul că ființele inteligente există, chiar înainte de crearea omenirii (Iov 38:7). Fiul lui Dumnezeu – un *extraterestru* (din afara Terrei), dacă vă place această exprimare – a coborât în lumea noastră, a devenit ca noi și S-a înălțat la cer biruitor asupra forțelor răului (Ioan 1:1-3,14; Faptele 1:9; Coloseni 2:15). De asemenea, este important să ținem seama că forțele răului nu sunt pămâtenes; ele au venit aici pentru a se opune lui Dumnezeu și pentru a înșela oamenii (Apocalipsa 12:7-9).

2. *Și dacă sunt reale?* Ce le putem spune celor care cred că aceste OZN-uri sunt reale și că vin de pe alte planete? În primul rând, Biblia specifică foarte clar că legătura dintre oameni și alte forme extraterestre de viață este posibilă numai prin mijlocirea lui Hristos, care a trimis pe Duhul Sfânt și pe îngerii Săi să slujească în numele nostru (1 Timotei 2:5; Ioan 14:16,17,26).

În al doilea rând, Dumnezeu, prin Hristos, a dezvăluit modul în care poate fi rezolvată starea neplăcută a omenirii, în toate aspectele ei. Orice abatere de la planul divin este suspectă.

În al treilea rând, Hristos a stabilit clar maniera în care Se va întoarce (Matei 16:27; 24:30,31; 1 Tesaloniceni 4:14-17). Prin urmare, putem

afirma ca El nu va folosi OZN-uri, pe care unii pretind că le-au văzut.

În al patrulea rând, puterile răului sunt implicate, de asemenea, în conflictul cosmic și urmăresc să înșele omenirea prin oferirea unui plan alternativ pentru soluționarea situației neplăcute în care se află oamenii. Forțele răului vor deveni deosebit de active, prin minuni și manifestări supranaturale pe măsură ce ne apropiem de încheierea Marii Lupte (Apocalipsa 13:13,14). Scriptura ne spune că acestea vor merge la împărații pământului pentru a-i uni împotriva lui Dumnezeu și împotriva poporului Său (Apocalipsa 16:14). Ele vor încerca să imite până și revenirea lui Isus Hristos (2 Tesaloniceni 2:8,9). Aceste învățături biblice fundamentale ar trebui folosite pentru a evalua orice manifestare presupusă a vieții extraterestre de pe planeta noastră, prin OZN-uri sau alte forme.

3. *Dovezi suplimentare?* Unii adventiști au folosit o declarație făcută de Ellen G. White pentru a susține că ea a anticipat fenomenul OZN-urilor și le-a identificat ca fiind de origine demonică: „Semne îngrozitoare, cu un caracter supranatural, se vor descoperi în curând în ceruri, ca dovadă a puterii făcătoare de minuni a demonilor. Duhuri de demoni vor merge la împărații pământului și în lumea întreagă, pentru a-i întări în amăgire și pentru a-i îndemna să se alieze cu Satana în lupta lui împotriva conducerii cerului.” (*Tragedia veacurilor*, p. 623, în orig.). Voi lăsa cititorul să decidă cum să interpreteze această declarație interesantă. Noi putem declara fără echivoc, pe baza dovezilor biblice, că manifestările demonice vor crește în intensitate.

Siguranța noastră se bazează pe Scriptură. Nu ar trebui să fim distrași de aceste fenomene de la ceea ce este important: împlinirea misiunii pe care ne-a încredințat-o Dumnezeu. Adventiștii nu ar trebui să fie obsedați de aceste lucruri, chiar dacă putem afirma că le-am văzut. Planul divin și implicarea noastră în el sunt mult mai importante. ■

Ángel Manuel Rodríguez a fost directorul Institutului de Cercetări Biblice.

Permanența Psalmilor

Psaltirea renașcentistă franceză în limba română

Psalmul 1 – Ce fericit e omul...

Ce fericit și drept e-n pașii săi
Cel ce nu stă la sfatul celor răi!
Ce fericit, ce pace are-n casă
Cel ce nu stă cu cei trufași la masă!
Spre Dumnezeu, spre sfântă Legea Sa,
El e-ndreptat cu toată inima.

Cel credincios, de bine iubitor,
E ca un pom sădit lângă izvor;
La vremea sa, el an de an rodește

Și frunza lui nicicând nu veștejește.
Cel credincios de Domnul e iubit,
Ce-ncepe el, e dus la bun sfârșit.

Nu tot așa e însă cu cei răi,
Ca pleava sunt, ca aburul din văi;
La marea zi a judecății sfinte,
Ei n-or putea privi nicicând înainte,
Căci Domnu-atunci pe toți îi va pieri,
Dar pe cei drepti, El îi va izbăvi.

Benone Burtescu, 2010

Cu ocazia împlinirii a 450 de ani de la apariția cărții *Psaltirea renașcentistă franceză* (1562), Editura Academiei Române aduce la lumina tiparului versiunea în limba română a acestui monument de cultură și spiritualitate universală care depășește granițele geografice și epocile istoriei.

Această carte de 150 de imnuri biblice, deopotrivă evreiești și creștine, își are istoria ei și a constituit multă vreme sursa de bucurie și de speranță a părinților peregrini, plecați să-și afle libertatea de expresie și credință. După o perioadă de dureroasă uitare, versiunea în limba română redă o nouă viață cântărilor credinței vechi de aproape 3 000 de ani.

Versiunea în limba română a acestei cărți s-a născut din frământarea sufletească a unui număr de poeți și muzicieni, dintre care se disting Mircea Valeriu Diaconescu, Ștefan Bratosin și Iacob Coman. Lista textierilor și muzicienilor

continuă în ordine alfabetică: Veronica Anghelescu, Hanna Bota, Ion Buciuman, Valeriu Burciu, Benone Burtescu, Benoni Catană, Romulus Chelbegeanu, Gabriel Dumitrescu, Cezar Geantă, Cornelius Greising, Mihaela Ionescu, Cornel Maftieiu, Paul Sân-Petru, Cleopatra Tolici și Nely Tutunaru.

Colectivul științific numără, alături de prof. univ. dr. Ștefan Bratosin și conf. univ. dr. Iacob Coman, pe următorii: pr. prof. univ. dr. Mihai Himcinschi, lector univ. dr. Emanuel Marcus, prof. univ. dr. Janos Molnar, prof. univ. dr. Habil Corneliu Simuț, prof. univ. dr. Ștefan Tobler, lector univ. dr. Daniel Sorin Duță, conf. univ. dr. Anamaria Mădălina Hotoran, prof. univ. dr. Maria Lucreția Radosav, prof. univ. dr. Felician Roșca, conf. univ. dr. HDR. Mihaela Alexandra Tudor Bratosin, iar colectivul artistic este constituit din dirijor Vasile Cazan, dirijor Jozsef Horvath, dirijor Constantin Tolici. ■

Ion Buciuman este realizator Speranța TV.

Relațiile internaționale ale Bisericii Adventiste în primul deceniu al României comuniste

În primii ani de după venirea la putere a regimului comunist, Biserica Adventistă din România a reluat legăturile cu conducerea adventistă europeană și mondială. Arthur Văcăreanu, pe atunci trezorierul Uniunii de Conferințe, cunosător al limbilor germană și engleză, a fost persoana de legătură a bisericii cu străinătatea. Pentru o perioadă, acesta a fost însoțitorul și traducătorul unui consul american în România și al reprezentantului Crucii Roșii Internaționale.

În anul 1946, atât președintele Uniunii de Conferințe, Dumitru Florea, cât și Arthur Văcăreanu au participat la Sesiunea Conferinței Generale a Bisericii Adventiste, care s-a organizat în aprilie în Saint Louis, SUA. La întoarcerea lor în țară, s-a cerut „efectuarea unei percheziții amănunțite, în scopul de a se găsi asupra lor acte compromițătoare”. Solicitățile de a li se aproba participarea la următoarele sesiuni ale Conferinței Generale au fost însă respinse.

După 1948, a urmat o perioadă de interdicție totală de comunicare cu forurile mondiale ale bisericii. Articolul 40 din Legea pentru regimul general al cultelor religioase preciza următoarele:

„Relațiile cultelor religioase cu străinătatea vor fi numai de natură religioasă. Niciun cult religios și niciun reprezentant al vreunui cult nu va putea întreține legături cu cultele religioase, cu instituții sau cu persoane oficiale în afara teritoriului țării, decât cu aprobarea Ministerului Cultelor și prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe.”

Prevederile menționate vizau relațiile Bisericii Adventiste cu Diviziunea Europeană din Elveția, cu Conferința Generală din SUA, precum și cu organizațiile religioase similare din alte țări. Astfel, pentru mult timp, cortina de fier a separării țărilor comuniste de Occident a afectat

și relațiile Bisericii Adventiste cu forurile mondiale din Elveția și SUA.

În 1955, Vasile Florescu scria unor persoane din vechea conducere a Diviziunii și a Uniunii Române: A. V. Olson și Oscar Fasnacht, întrebându-i cine era președintele Conferinței Generale și cine era președintele Diviziunii Europa de Sud, din care făcea parte și Uniunea Română. El menționa, de asemenea, că adventiștii se bucurau „de cea mai mare libertate și peste tot frații noștri sunt stimati și primesc Sabatul liber acolo unde lucrează. Numărul membrilor crește mereu, ca dovadă a acestor libertăți, încât am ajuns la 31 000 de membri, iar angajați avem 250.”

Din răspunsul primit de la Oscar Fasnacht, în septembrie 1955, reieșea că președintele Diviziunii era M. V. Campbell, iar Fridlin era secretarul Diviziunii, dar și faptul că atât la Berna, cât și la nivelul Conferinței Generale nu se știa nimic despre schimbările intervenite în cadrul Bisericii Adventiste din România. Astfel, Oscar Fasnacht întreba dacă mai funcționa Institutul Biblic de la Brașov și Editura „Cuvântul Evangheliei” din București și dacă Dumitru Florea mai era președintele Uniunii. De asemenea, transmitea salutări mai multor persoane pe care le-a cunoscut în anii cât a lucrat în România, printre care și Gheorghe Stănică, care decedase în urmă cu doi ani. În răspunsul primit de la A. V. Olson, tot în septembrie 1955, acesta îl informa că președintele Conferinței Generale era R. R. Fighur (1954-1966), iar autorul scrisorii primite de Vasile Florescu era unul din vicepreședinții Conferinței Generale, Olson.

Întrebări asemănătoare îi adresa lui Vasile Florescu și pastorul românilor din America, Florea Ieremia. În scrisoarea sa din 12 septembrie 1955, interceptată de Securitate, Ieremia întreba: „Dumitru Florea mai este președintele Uniunii?

Cine conduce Seminarul din Brașov?” Se arăta foarte surprins de tăcerea de până atunci din România: „Noi v-am iubit pe toți și deodată cu toții parcă ați fi murit și ați fi fost îngropați, iar acum dumneata ne dai semne de viață. Eu nu știu dacă mama mea mai trăiește sau a murit. Soția mea a avut o soră în Timișoara de care nu am mai auzit nimic de vreo șapte sau opt ani.”

Noua conducere a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din iulie 1955 a primit din partea Ministerului Cultelor permisiunea de a corespunda cu coreligionarii lor din URSS și țările de „democrație populară” și „chiar” de a transmite un salut conducerii Diviziunii Europene de la Berna.

Referitor la relațiile internaționale ale Bisericii Adventiste, Ministerul Cultelor preciza într-o adresă din anul 1956:

„Conducerea Uniunii nou-aleasă a fost vizitată de liderii adventiști din Ungaria, și Ministerul Cultelor nu are motive să se opună unor asemenea vizite și nici altora în URSS și în țările de democrație populară. Referitor la o vizită la Berna, aceasta ar implica și o invitație a acestora în RPR. Trecerea la o asemenea vizită cere o prealabilă legătură între cultele adventiste din țările de democrație populară și URSS, pe de o parte, iar, pe de altă parte, precizarea clară a situației de independență a cultului adventist de la noi, care nu se poate angaja în niciuna din eventualele dispoziții ale forurilor superioare existente în Apus, conform propriului statut. Principal, Ministerul Cultelor nu va avea nimic împotriva unor vizite ale actualei conduceri în Apus pentru contacte cu coreligionarii lor, cu excepția Diviziunii, care i-ar angaja în poziția de cult subordonat.”

Pentru a argumenta poziția de deschidere a guvernului român față de relațiile religioase cu Occidentul, Ministerul Cultelor s-a referit în adresa menționată la vizita făcută în România, la invitația guvernului român, a reverendului dr. Bruno Thomas din Biserica Anglicană. Acesta a vizitat și Biserica Adventistă și a stat de vorbă cu președintele Ștefan Năilescu. În urma vizitei în România, reverendul englez a publicat un articol, preluat și de revista adventistă a Diviziunii.

Reverendul anglican a fost însoțit în vizita sa și de un pastor congregaționalist, care nu cunoștea prea multe lucruri despre adventiștii din Anglia. Aceștia au transmis salutul lui Ștefan Năilescu și al Bisericii Adventiste din România președintelui Diviziunii Europei de Nord, Floyd Torr, care i-a trimis o scrisoare lui Ștefan Năilescu

despre discuția lui cu vizitatorii englezi și impresiile și salutările pe care aceștia le-au adus din România.

Ca răspuns la scrisoarea președintelui Diviziunii, Ștefan Năilescu i-a trimis acestuia o scrisoare în care elogia libertățile religioase din România. Ștefan Năilescu i-a cerut două-trei exemplare din revista în care a fost publicat articolul despre țara noastră și un manual nou de organizație a bisericii. Amintește, de asemenea, că a luat legătura prin corespondență cu președintele Diviziunii Europene, M. V. Campbell.

Ștefan Năilescu a primit aprobarea pentru stabilirea unor relații cu bisericile adventiste din țările socialiste. În acest scop, a trimis Ministerului Cultelor textul a șase scrisori identice pentru a obține aprobarea să le expedieze conducerilor adventiste din URSS, Bulgaria, Polonia, Ungaria, R. D. Germania și conducerii adventiste europene cu sediul la Berna, Elveția. Din textul scrisorii a fost tăiat un paragraf prin care se anunța desfășurarea festivităților de încheiere a anului școlar de la Seminar și li se adresa invitația de a participa la aceste festivități.

Singura țară de unde s-a primit răspuns a fost Elveția. Diviziunea Europeană de Sud a trimis împreună cu salutul conducerii și o invitație adresată liderilor din România de a vizita sediul Diviziunii. Invitația era semnată de secretarul Diviziunii, întrucât președintele nou-ales, M. V. Campbell, se afla în Franța pentru o perioadă de trei luni, cu scopul de a învăța limba franceză.

Treptat, în deceniile următoare, relațiile prin corespondență cu Diviziunea s-au amplificat, în special prin inițiativele personale ale lui Dumitru Popa. Însă vizitele oficiale în România ale liderilor mondiali au continuat să fie interzise până la jumătatea anilor '70. ■

Gheorghe Modoran este profesor de istorie bisericească la Institutul Teologic Adventist.

Nu am ales colportajul, ci am ales să merg acolo unde îmi arată Dumnezeu

Ce altceva aş putea să povestesc decât „ce am auzit, ce am văzut cu ochii... şi ce am pipăit cu mâinile... cu privire la Cuvântul vieţii”?

Am iubit dintotdeauna cărţile. Ele au fost bucuria mea şi refugiul meu de copil singuratic. După terminarea facultăţii şi după mari frământări, Dumnezeu a început să-mi pună în mână altfel de cărţi, care mi-au deschis calea către o nouă lume. Mai târziu, mama, care între timp se botezase, a început să lucreze în colportaj, iar experienţele pe care mi le povestea mă încântau şi mă provocau totodată. Am încheiat legământ cu Dumnezeu prin botez în 1996 şi, un an mai târziu, am intrat în lucrarea de colportaj. Nu am ales colportajul, ci am ales să merg acolo unde îmi arată Dumnezeu.

Un Dumnezeu personal, prezent

Cum aş fi putut face altfel, după ce am văzut că, deşi cunoşteam atât de puţin despre El, a găsit cu cale să răspundă zbaterii mele după un sens şi o direcţie în viaţă: „Încredinţează-ţi lucrările în mâna Domnului, şi îţi vor izbuti planurile. Domnul a făcut toate pentru o ţintă...” (Proverbele 16:3,4).

Cum să răspund altfel când Dumnezeul acela în care până mai ieri nu credeam şi pe care nu îl cunoşteam, Stăpânul universului, îmi arată că este un Dumnezeu personal şi prezent în viaţa mea. Îmi amintesc atât de clar cum a intervenit şi a liniştit furtuna mâniei – furtună cu grindină de vorbe şi gesturi – care s-a abătut asupra

mea la numai câteva ore după încheierea legământului de botez. Prinsă deodată în această dezlănţuire de furie, am strigat disperată în mintea mea: „Doamne, linişteşte-l Tu!”, pentru ca, după o scurtă vreme, cel pentru care mă rugam să mă întrebe zâmbind nedumerit: „Te-ai rugat pentru mine să mă liniştesc?”

Aşa că am pornit, chiar dacă îmi era greu, singură pe teren cu o geantă pe umăr şi o altă în mână, cu o hartă a oraşului în mână cealaltă pentru a mă putea descurca în păienjenişul de străzi şi case, sau urcând şi coborând scările blocurilor, rugându-mă să mai vând din cărţi, pentru că nu mai puteam să car atâta greutate; aproape plângând la plecare, întorcându-mă de 2-3 ori de la uşă pentru a mă mai ruga o dată, dar plină de fericire la întoarcere; fără să particip la vreun curs de instruire, dar molipsită ca de o boală de entuziasmul mamei şi al altor colportori pe care i-am cunoscut.

Un Dumnezeu iubitor, ce poartă de grijă

Am descoperit un Dumnezeu iubitor şi care le poartă de grijă oamenilor la care mă trimite, dar şi mie, învăţându-mă pas cu pas lecţii importante: încredere, perseverenţă, răbdare...

Într-o zi, după ce, ore în şir, nimeni nu a manifestat interes pentru oferta mea, am terminat foarte repede zona alocată şi aş fi vrut să plec – îmi era de ajuns. Văzând însă că mai este timp, mi-am făcut curaj şi am mai intrat pe o scară. O singură familie m-a primit: ea din amabilitate, el cu chef de glume. Asta până când doamna a rămas cu privirea aţintită asupra copertei unei cărţi: „Imaginea aceasta am visat-o noaptea trecută!” Interesul ei a devenit aşa de mare, încât am plecat cu geanta aproape goală, dar cu suflul plin.

Într-o seară de iarnă, am terminat lucrul și am pornit către gară, urmând să iau trenul spre casă. Am găsit un loc în vagonul întunecos, la lumina becului de pe peron, dar imediat ce trenul a pornit, s-a făcut întuneric. După ce mi-am așezat bagajele, în secunda în care m-am rezezat de spătarul banchetei, s-a auzit un zgomot puternic și am simțit o mică arsură în frunte. Instinctiv am dus mâna la frunte, iar domnul care stătea lângă mine m-a întrebat dacă am pățit ceva. Nu era nimic grav, dar nu înțelegeam ce s-a întâmplat. În sfârșit a apărut conductorul și, la lumina slabă a unei lanterne, am deslușit lucrurile: cineva a aruncat cu o piatră în geamul în dreptul căruia stăteam, l-a spart, dar nu s-au desprins decât câteva cioburi, piatra a zburat mai departe pe acolo pe unde fusese capul meu cu câteva secunde mai înainte, a lovit geamul din partea opusă, l-a spart și pe acela, dar fără să treacă dincolo, și s-a întors cuminte la picioarele noastre. Văzând că nu sunt răniți, conductorul a plecat, dar domnul de lângă mine, căruia nu i-am văzut deloc fața, mi-a spus: „Piatra asta era pentru dumneavoastră!” Eram prea uimită ca să mai reacționez în vreun fel, dar cuvintele acestea mi-au rămas întipărite în minte.

Un Dumnezeu care nu disprețuiește începuturile slabe și o lucrare care nu se face prin putere și tărie

Au urmat cursuri de educator de sănătate pentru folosirea determinărilor medicale, cursuri de instruire pentru a putea susține seminare de sănătate în instituții, la standurile de sănătate, campanii, seminare în biserici, seminare în școli, implicarea tinerilor în misiune... Nu mi-aș fi putut închipui vreodată că lucrarea se va dezvolta atât de frumos! Ce mă uimește cel mai mult sunt minunile pe care le-a făcut Dumnezeu cu o persoană slabă și timidă ca mine: m-a întărit, mi-a dat o echipă minunată cu care să lucrez și să mă simt ca într-o familie, mi-a dat ocazia să cunosc oameni speciali atât din biserică, dar și din afara ei. Am strâns în inima mea o mulțime de experiențe prețioase.

Într-una din primăriile de sector din București, după seminar, oamenii au așteptat

„Deci ce am văzut și am auzit,
aceea vă vestim și vouă...”
(1 Ioan 1:3)

cu răbdare să le vină rândul la teste. De ce durau testele mai mult timp? Pentru că se purtau discuții de ordin spiritual cu mulți dintre ei. La final, când am încheiat un proces-verbal cu persoana care s-a ocupat de organizare, a notat acolo în descrierea acțiunii, alături de testele medicale, și „consiliere spirituală”.

Atunci când stai în fața unui director care, în ciuda argumentelor tale, te refuză hotărât, pentru ca în secunda următoare, fără nicio explicație, să accepte programul nostru și să fixeze seminarul, știi că ai lângă tine un coleg care se roagă și un Dumnezeu mare deasupra.

Când spre seară, obosit, vezi că nu mai vine nimeni la stand și îți vine gândul să pleci, dar îți spui: *Mai stai puțin*, pentru ca tocmai atunci să apară o doamnă cu care ajungi să discuți de la inimă la inimă, uiți de ceas și de oboseală. Și doamna povestește: „Mi-a murit un băiat de leucemie. Era student. Se pregătea să devină medic... De atunci, și eu, și soțul meu parcă am încremenit... ca niște stânci. Nu mai comunicăm. Ne-am închis, fiecare în camera lui. Chiar și celălalt băiat pe care îl avem vine rar pe acasă.” După o discuție lungă, doamna ne-a mărturisit, dar având o lumină nouă în ochi și ținând în brațe cartea *Viața lui Iisus*: „Sunt atât de bucuroasă că am intrat acum în magazinul acesta! Nu știu de ce am făcut asta. Nu am avut de gând. Sunt câțiva ani de când nu am mai trecut pe aici. Îmi dau seama că nu este o întâmplare!”

Ce privilegiu să fii acolo unde Îl poți vedea pe Dumnezeu la lucru, atingând mințile și sufletele oamenilor! Să vezi că se întâmplă ceva în fața ochilor tăi și... chiar mai departe. Sună telefonul și îți dai seama că vorbești cu o persoană pe care ai cunoscut-o cu doi ani în urmă la stand, care îți spune: „Dumnezeu m-a condus, prin acele cărți, să cunosc biserica. Vreau să mă botez și apoi să lucrez și eu ca tine.”

Este un lucru extraordinar să treci prin viață având încredere deplină că Dumnezeu te cunoaște și te călăuzește așa încât să ai viață din belșug. L-ai întrebat pe El care este drumul cel mai potrivit pentru tine? Poate este colportajul sau altceva... Eu nu știu. Dar dacă Îl întrebi pe El, îți va spune! ■

Elena Florea este prim-colportor în Conferința Muntenia.

Cele șapte trâmbițe

Liniștea din cer de aproape o jumătate de ceas (Apocalipsa 8:1) nu poate fi cauzată decât de absența făpturilor care „zi și noapte” (Apocalipsa 4:8) rostesc laude și Îl adoră pe Creator. Iar aceasta nu se va întâmpla decât atunci când „va veni Fiul omului în slava Sa”, literal, „cu **toți** sfinții îngeri” (Matei 25:31). Ioan precizează că a fost tăcere în cer pentru aproape o jumătate de ceas. În „monedă” profetică, ar însemna 7 zile,

jumătate de ceas fiind exact 7,5 zile. Ca o săptămână de după revenirea lui Isus, aceasta poate reprezenta călătoria poporului adventist către marea de cristal sau, în sens mai larg, un simbol al încetării erei creației terestre, care a început tot cu o săptămână. Dar această liniște mai are și un rol literar. Apocalipsa 8:1 precede secțiunea de introducere a trâmbițelor și este astfel un moment de tensiune care anticipează judecățile celor șapte îngeri.

Cine sunt îngerii?

În timp ce nu avem nicio dificultate în a afirma că cei trei îngeri din Apocalipsa 14:6-12 și îngerul din capitolul 18:1-4 reprezintă lucrarea bisericii pe acest pământ, sunt autori care nu văd în acești șapte din Apocalipsa 8:2 – 11:15 decât îngeri. Să nu uităm însă că cei șapte îngeri în Apocalipsa sunt reprezentanții bisericii (cap. 1:20-3:22), iar în mâna lui Isus ca stele (1:16,20; 3:1), aceștia sunt acolo unde este Isus, adică înaintea lui Dumnezeu (5:6), exact ceea ce se spune despre cei șapte în Apocalipsa 8:2. Așadar, cei șapte îngeri care sună din trâmbiță sunt un simbol pentru biserică.

Timpul și semnificația trâmbițelor

Biserica sună din trâmbiță în fiecare generație. De unde știm asta? Ca introducere la secțiunea celor șapte trâmbițe, Apocalipsa 8:2-5 dezvăluie o scenă de la sanctuarul ceresc care, dincolo de detalii, reprezintă o scenă a mijlocirii între Dumnezeu și sfinți. Punctul de plecare al acestei mijlociri este, firește, înălțarea lui Isus, care se concretizează cu *ășezarea* lui Isus la dreapta Tatălui (Evrei 8:1,2), iar încheierea o reprezintă *ridicarea* lui Mihail, la vremea sfârșitului, pentru a veni la poporul Său de pe pământ (Daniel 12:1). Așadar, cele șapte trâmbițe acoperă perioada dintre înălțarea și revenirea lui Isus.

Faptul că în adventism trâmbițele reprezintă judecăți ale lui Dumnezeu este un consens. Ceea

ce nu e clar este împotriva cui sunt îndreptate aceste judecăți? Ca răspuns la această întrebare, s-au născut două tradiții de interpretare, iar acestea sunt generate de cazurile din Vechiul Testament în care se sună din trâmbiță. Astfel, pe baza textelor în care trâmbițele sunau împotriva lui Israel, unii interpreți adventiști consideră că trâmbițele sunt judecări împotriva bisericii apostate. Aceasta este varianta tradițională reprezentată de Smith și Vuilleumier, care văd în cele șapte trâmbițe lovirea creștinismului apusean și apoi răsăritean, găzduit în Imperiul Roman (Roma și Bizanț). Alții, plecând de la cazurile când avertizările erau îndreptate spre dușmani ai lui Israel, consideră că trâmbițele sunt îndreptate către dușmani și persecutori ai bisericii. Această viziune este asociată cu Maxwell, Paulien și Stefanovic.

Aceste două posibilități trebuie arbitrate de Apocalipsa însăși. Apocalipsa 8:11,14; 9:4,15, 20-21 și 11:13 sunt texte suficient de clare care arată că populația-țintă a acestor judecăți sunt „oamenii”, sau „locuitorii pământului”, două expresii sinonimice care se referă la toți oamenii din afara poporului lui Dumnezeu. Cele șapte sigilii se referă la judecăți trimise asupra bisericii care încalcă legământul cu Dumnezeu, dar cele șapte trâmbițe sunt o privire asupra aceleiași perioade, cu ochiul îndreptat spre locuitorii pământului. Pe lângă aceste evidențe, mai trebuie să remarcăm una foarte puternică. În pecetea a cincea, cei loviți pentru credința cer judecată și răzbunare asupra locuitorilor pământului, iar ceea ce primesc este o amânare (cap. 6:9-11). În Apocalipsa 8:3-4, tămâie multă este adăugată la rugăciunile sfinților, iar rezultatul este cel determinat de cele șapte trâmbițe asupra locuitorilor planetei. De aceea, cele șapte trâmbițe sunt strigătul creștinilor oprimați, la care Dumnezeu răspunde deocamdată parțial. Nu este judecata finală a plăgilor, ci una preliminară, menită să îi întoarcă pe oameni înapoi la Dumnezeu.

Primele patru trâmbițe

În interpretarea tradițională adventistă, primele patru trâmbițe sunt lovirea Imperiului Roman creștinat, prin goți, vandali, huni și heruli, între 410 și 476 d.Hr., atacuri cu care monarhia cezarilor a luat sfârșit în Vest. Cu vremea, interpreții adventiști au simțit nevoia unor aplicații istorice care să vină natural din textul biblic, iar ceea ce urmează este rezultatul acestor aplicații.

Prima trâmbiță aduce o plagă asupra pământului și a vegetației. Grindină și foc amestecat cu sânge (Apocalipsa 8:7) sunt pedepse aduse în Vechiul Testament asupra Egiptului (Psalmii 78:43-48; 105:29-32), Asiriei (Isaia 30:30) și lui Gog (Ezechiel 38:22). Pe principiul că judecata vine mai întâi asupra casei lui Dumnezeu (1 Petru 4:17) și deoarece primii persecutori ai bisericii creștine au fost evreii, pământul și vegetația lovite în Apocalipsa 8:7 îl reprezintă pe Israel (cf. Matei 3:10; Luca 23:31). Trâmbița a doua (Apocalipsa 8:7,8) dezvăluie judecata asupra Imperiului Roman de Apus. Muntele de foc era un simbol al Babilonului (Ieremia 51:25), Roma, în Noul Testament (1 Petru 5:13). Marea în care este prăvălit este un simbol al cuceritorilor (Ieremia 51:42,44; cf. Isaia 13:4).

Trâmbița a treia reprezintă otrăvirea apelor prin steaua căzătoare numită „Pelin” și moartea celor care au băut din aceste ape (Apocalipsa 8:10,11). Steaua este în mod cert „Îngerul adâncului” din capitolul 9:1,11, care este Satana. Perioada înfățișată aici este aceea a otrăvirii apelor Evangheliei care, deși menite să dea viață (cf. Apocalipsa 21:6; 22:17), au cauzat moarte spirituală prin pervertirea lor din secolul al IV-lea până în secolul al VI-lea. Până aici avem un consens în interpretarea adventistă actuală.

Întunecarea luminătorilor este adusă de sunetul trâmbiței a patra (Apocalipsa 8:12), un simbol al ascunderii lui Hristos sau a lui Dumnezeu (cf. Psalmii 72:5; Maleahi 4:2; Matei 17:2; Apocalipsa 1:16). În lipsa cuvântului lui Dumnezeu, acest lucru s-a împlinit în apariția fenomenului secularizării, odată cu elenismul și venirea Evului Mediu.

Trâmbițele a cincea și a șasea

Apocalipsa 8:13 anunță o intensificare teribilă a judecăților. Tradițional, trâmbițele a cincea și a șasea (cap. 9) reprezintă Islamul și Imperiul Otoman lovind Bizanțul. Tendințele adventiste actuale sunt diferite. Acestea reprezintă o invazie a duhurilor răutății, simbolizate de lăcuste care înțeapă ca un scorpion (cf. Luca 10:19), care doar chinuie în trâmbița a cincea, dar careucid fără milă în cea de-a șasea. Nu există un consens asupra manifestării istorice a acestor trâmbițe. Totuși este clar că fenomene precum raționalismul filosofic, comunismul, ecumenismul, secularizarea și materialismul au creat un vid spiritual, care se vrea a fi umplut de spiritism. În această viziune, Dumnezeu nu are loc, dar vom vedea că Își va face. ■

Laurențiu Moț este profesor de Noul Testament la Institutul Teologic Adventist.

Al cui fiu era:

ISAIA

IEREMIA

EZECHIEL

OSEA

IOEL

IEROBOAM

IONA

ZAHARIA

BERECHIA

AMITAI

IOAS

PETUEL

BEERI

BUZI

HILCHIA

AMOȚ

Alina Chirileanu este director asistent în cadrul Departamentului Copii, Uniunea de Conferințe.

Cum i se mai spune:

OBADIA

MICA

NAUM

HABACUC

ȚEFANIA

HAGAI

AGHEU

SOFONIE

AVACUM

NAHUM

MICHEA

AVDIE

Nu este timp de pierdut

Nu avem timp de pierdut. Nu știm cât de curând se poate încheia timpul nostru de probă. Cel mult, avem doar o scurtă viață aici și nu știm cât de curând săgeata morții ne poate străpunge inima. Nu știm cât de curând putem fi chemați să părăsim lumea și toate interesele ei. Veșnicia se întinde înaintea noastră. Perdeaua stă să fie ridicată. Câțiva ani doar și va ieși porunca pentru toți cei numărați printre vii: „Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe, (...) cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană și cine este sfânt să se sfințească și mai departe” (Apocalipsa 22:11).

Suntem noi pregătiți? L-am cunoscut noi pe Dumnezeu, Guvernatorul cerului, Dătătorul Legii, și pe Isus Hristos, pe care L-a trimis în lume ca reprezentant al Său? Când lucrarea vieții noastre s-a sfârșit, vom putea spune, așa cum a spus Hristos, Exemplul nostru: „Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac. (...) Eu am făcut cunoscut Numele Tău” (Ioan 17:4-6).

Îngerii lui Dumnezeu încearcă să ne distragă atenția de la noi înșine și de la lucrurile pământești. Să nu-i lăsăm să trudească degeaba. Mințile care au fost obișnuite cu o gândire ușuratică trebuie să se schimbe. „Încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Isus Hristos. Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târați în poftele pe care le aveți altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: «Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt.»” (1 Petru 1:13-16).

Gândurile trebuie ațintite asupra lui Dumnezeu. Să depunem cel mai serios efort pentru a birui tendințele rele ale inimii firești. Eforturile noastre, perseverența și tăgăduirea noastră de sine trebuie să fie direct proporționale cu valoarea infinită a lucrului pe care dorim să-l dobândim. Numai biruind așa cum a biruit Hristos vom câștiga cununa vieții.

Dependența continuă

Marele pericol în care se află omul este acela de a se amăgi singur, îngăduindu-și independen-

ța și despărțindu-se astfel de Dumnezeu, Izvorul tăriei sale. Dacă nu sunt corectate de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, tendințele noastre firești au în ele sămânța morții morale. Dacă nu ne alipim cu toată hotărârea de Dumnezeu, nu putem rezista efectelor nelegiuite ale îngăduinței de sine, ale dragostei de sine și ispitei de a păcătui.

Pentru a primi ajutor de la Hristos, trebuie să ne dăm seama de nevoia noastră. Trebuie să ne cunoaștem bine pe noi înșine. Hristos nu-l poate salva decât pe acela care își recunoaște starea de păcătoșenie. Numai când ne vedem neputința și nu ne mai încredem în propriile puteri, numai atunci ne vom prinde de puterea divină.

Hotărârea de a renunța la eul nostru nu trebuie luată numai la începutul vieții de creștin. Ea trebuie reînnoită la fiecare pas nou către cer. Toate faptele noastre bune depind de o putere din afara noastră. Din acest motiv, trebuie să existe o continuă orientare a inimii către Dumnezeu, o mărturisire constantă, serioasă, a păcatului și o umilire a sufletului înaintea Lui. (...)

Adevăr sau minciună

Trebuie să ne întoarcem de la o mie de subiecte care ne solicită atenția. Există probleme care ne răpesc timpul și nasc întrebări, dar nu duc la nimic bun. Interesele cele mai înalte cer energia și atenția care sunt atât de adesea acordate unor lucruri ne semnificative în comparație cu ele.

Acceptarea unor teorii noi nu aduce în sine viață nouă sufletului. Chiar o familiarizare cu date și teorii importante în ele însele este prea puțin valoroasă, dacă acestea nu pot fi folosite practic. Ne trebuie simțământul răspunderii de a da sufletelor noastre o hrană care va întreține și va stimula viața spirituală. (...)

Iată întrebarea care se pune și pe care trebuie s-o studiem: Ce este adevărul – adevărul care trebuie nutrit, iubit, cinstit și respectat? Partizanii științei au fost înfrânți și descurajați în eforturile lor de a-L descoperi pe Dumnezeu. Iată întrebarea pe care ar trebui să și-o pună în punctul acesta: Care este adevărul care ne va ajuta să câștigăm mântuirea sufletelor noastre? ■

Acest material a fost preluat din cartea *Adevărata Redeuștare* – cea mai mare nevoie a bisericii, p. 66-68.

Ellen White face parte dintre fondatorii Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Adventiștii consideră că, de-a lungul celor 70 de ani de slujire, Ellen White a manifestat darul biblic al profeției.

Citește **Curierul Adventist** ca să știi esențialul!

Acum și pe facebook.

Curierul Adventist te așteaptă pe facebook să te înscrii în lista sa de prieteni.